துணை தேடும்போது

1

தோட்டத்தை பார்வையிட்டு முடித்து தியாகேசன் உள்ளே திரும்பினார். செருப்புகளில் அப்பிக் கொண்டிருந்த மண்ணை வராண்டாவில் கிடந்த மிதியடியில் தேய்த்து உதறினார்.

குற்றம் ஏதும் சொல்ல முடியாதவாறு மருமகள் மஞ்சுளா தோட்டத்தைச் சுத்தமாகப் பெருக்கி வைத்திருந்தாள். கடைக்குப் புறப்படுமுன் எல்லாச் செடிகளுக்கும் தண்ணீர் ஊற்றி விட்டுத்தான் கிளம்பியிருந்தாள்.

உதட்டைச் சுழித்துக்கொண்டு யோசனையுடன் உள்ளே நுழைந்தார், தியாகேசன்.

முன்பக்கத்து சிறு அறையில் விமலா புத்தகங்களுடன் உட்கார்ந்திருந்தாள். படிக்கிற பெண்ணை சிரமப்படுத்த கூடாது என்பது அவரது கொள்கை. மேலும் விமலா அவருடைய செல்ல மகள். தாயை இழந்தவள். வலது காலை எடுத்து வைத்து, வீட்டுக்குள் வந்திருக்கும் மருமகள் இருக்கும்போது, அவருடைய செல்ல மகள் வீட்டு வேலைகளைச் செய்து ஏன் சங்கடப்பட வேண்டும்

சமையலறைக்குள் சென்று எட்டிப் பார்த்தார்.

மேடை படுசுத்தமாகக் காணப்பட்டது. காஸ் அடுப்பு சிறிதளவும் எண்ணைப்பிசுக்கு இன்றி மிகவும் சுத்தமாகத் துடைக்கப்பட்டிருந்தது. அலமாரி தட்டுகளில் பாத்திரங்கள் பளபளத்தன. அரிசி, பருப்பு வைக்கப் பட்டிருந்த டின்கள் நன்றாக மூடப்பட்டிருந்தன. புளி [illegible] அழுத்தமாக மூடி துணியைச் சுற்றிப் பாது காப்பாக வைத்திருந்தாள். வெளியே வந்து சாப்பாட்டு அறை ஓரத்தில் இருந்த குளிர்சாதன பெட்டியைத் திறந்தார். கீழ்த்தட்டிலிருந்த பிளாஸ்டிக் கூடை சுத்தமாகக் கழுவப் பட்டு காய்களைக் கொள்ளத் தயாராக இருந்தது. மேல் தட்டுகளில் மீதியான உணவு, எவர்சில்வர் பாத்திரங்களில் மூடி போட்டு வைக்கப்பட்டு இருந்தன.

சுவற்றுக்குள் பதிந்திருந்த பெரிய அலமாரியைத் திறந்து நோட்டம் விட்டார்.

மேல் தட்டில் அவரது ஆடைகள் துவைத்து, தேய்த்து ஒழுங்காக அடுக்கப்பட்டு இருந்தன.

அடுத்த தட்டில் மகனது உடைகள் அவ்வண்ணமே சீராக வைக்கப்பட்டிருந்தன. மூன்றாவது தட்டில் விமலாவின் சேலை ரவிக்கைகள் பெட்டி போட்டு அடுக்கப்பட்டிருந்தன. கடைசி தட்டில் மஞ்சுளா தனது [illegible] ஒரு பக்கம் ஒழுங்காக அடுக்கி வைத்திருந்தாள்.

தாடை இறுக அவர் அலமாரியைச் சாத்தினார் - வேண்டாத மனைவி கால்பட்டால் குற்றம் - கைபட்டால் குற்றம் என்பார்கள்.

மஞ்சுளா அவருக்கு வேண்டாத மருமகள். நித்தம் ஏதாவது கண்டுபிடித்து அவளைச் சாடாவிடில் அவருக்குப் பொழுது போகாது. மனம் ஆறாது.

மஞ்சுளாவை மருமகளாக ஏற்க அவருக்கு கொஞ்சமும் விருப்பம் இல்லை. ஆனால், சோமு ஒரே பிடிவாதமாக தனது ஆசையை நிறைவேற்றிக் கொண்டு விட்டான். அப்பா பிடி கொடுத்து பேச மறுக்கவே அவன் மஞ்சுளாவைப் பதிவுத் திருமணம் செய்து கொண்டு வந்து வீட்டில் சேர்ந்து விட்டான்.

அந்த நாளை அவர் மறக்க இயலுமா?

மனைவி மாரடைப்பால் மறைந்து போய் ஓர் ஆண்டுக்குப் பின்னர், அவர் தன் மகனுக்கு பல இடங்களில் பெண் தேடிக்கொண்டிருந்தார். எம்.பி.ஏ படித்து விட்டு, நாதன் கம்பெனியில் விற்பனைப் பகுதி யில் தலைமை அதிகாரியாக பணியாற்றிக் கொண்டிருந் தான், சோமு. அவனுக்குக் கிடைக்கப் போகும் வரதட்சிணையைக் கொண்டு விமலாவின் கல்யாணத்தை விமரிசையாக முடித்து விட கணக்குப் போட்டுக் கொண்டிருந்தவர் ஆசையில் மண் விழுந்ததுபோல, மகன் காதலில் விழுந்து விட்டான்.

அதே நிறுவனத்தில் கணக்கர் வேலை பார்த்த மஞ்சுளா மீது அவனுக்கு ஆசை ஏற்பட்டிருந்தது. சாதிமத பிரச்சினையில்லாத காதல். ஆனாலும், அப்பா முட்டுக் கட்டை போட்டார். காரணம், மஞ்சுளா மிகவும் சாதாரண மான குடும்பத்துப் பெண். அவளுடைய தந்தை நாகநாதன் ஓய்வு பெற்ற பள்ளி ஆசிரியர். அண்ணன் கட்டட பொருள் விற்பனை நிறுவனம் ஒன்றில் மேற்பார்வையாளர். வாடகை வீட்டில் ஒரு பகுதியில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த குடும்பம்.

நாகநாதனை அவர் சம்பந்தியாக்கிக்கொள்ள விரும்ப வில்லை. அதனால், பெண் பிடிக்கவில்லை என்று ஒரு குண்டைத் தூக்கிப் போட்டார்.

பெண் பிடிக்கவில்லை என்று அப்பா சொன்னதைக் கேட்டு மகன் வெகுண்டு போனான்.

"ஏன் பிடிக்கலை? மஞ்சுளாவுக்கு என்ன குறை? அழகு இல்லையா, படிப்பு இல்லையா?" விவாதித்தான். கோபத்தில் இரைந்தான்.

"அழகு இருந்துவிட்டால் போதுமா? குடும்பப் பின்னணி வேண்டாமா? அந்தஸ்து தேவையில்லையா? பத்து ரூபாய் புரட்ட முடியாத பரதேசிக் குடும்பத்திலா [illegible] வைப்பது" மூர்க்கமாக விவாதித்தார்.

"இந்த சம்பந்தத்துக்கு நான் ஒருக்காலும் ஒப்புக் கொள்ளமாட்டேன். நீ இந்தக் காதலை மறந்துவிட வேண்டும். வேறு இடத்தில் பெண் பார்க்க முடிவு செய்திருக்கிறேன்" மகனை அதட்டினார்.

அவரது மிரட்டல் உருட்டலுக்கு அவன் மசியவே இல்லை.

அப்பாவும் மகனும் மனத்தாங்கலுடன் பேச்சு வார்த்தை இன்றி, வீட்டில் வளைய வந்து கொண்டிருந்தனர்.

ஒரு நாள் காலை அலுவலகம் போன சோமு வீடு திரும்பவே இல்லை.

தியாகேசன் பயந்து போய்விட்டார். நேரம் செல்லச் செல்ல கவலை அதிகமாயிற்று.

மூட்டைப்பூச்சி மருந்திலிருந்து, தண்டவாளம் வரையுள்ள தற்கொலை சாதனங்கள் அத்தனையும் அவரது கற்பனையில் வரிசையாக நின்றன.

நடு இரவாகியும் மகன் வீடு திரும்பாதது கண்டு பதறிப் போனார். இரவு முழுவதும் தூங்காது வீட்டில் [illegible] வந்தார்.

மறுநாள் காலையும் அவனைக் காணவில்லை.

அவரது கலவரம் தீவிரமாகியது.

அன்றைய மாலைப்பொழுதும் மகன் வீடு திரும்பாததைக் கண்டு நடுங்கிப் போய் தேடத் தொடங்கினார்.

அவனுடைய நண்பர்களின் வீடுகளுக்குச் சென்று விசாரித்துவிட்டு சங்கதி ஒன்றும் புரியாது குழப்பத்துடன் வீட்டிற்குத் திரும்பி விளக்கைப் போட்ட நேரம், வாயிற் கதவு தட்டப்பட்டது.

என்ன சங்கதியோ! யார் எந்த பயங்கரத்தை வந்து சொல்லப் போகிறார்களோ என்ற கிலியில் வாயிற் கதவைத் திறந்தவருக்கு பெருத்த அதிர்ச்சி.

மஞ்சுளாவுடன் சோமு வராந்தாவில் நின்று கொண்டிருந்தான்.

இடையில் புத்தம்புது காஞ்சிபுர பட்டும், நெற்றியில் குங்குமப் பொட்டும் தலைகொள்ளா மல்லிகைப் பூவும் கழுத்திலே மஞ்சள் சரடுமாக நின்றவளைப் பார்த்ததும் அவருக்குத் தூக்கிவாரிப் போட்டது.

''அப்பா! என்னை மன்னிக்கணும். உங்கள் விருப்பத்தை மீறி நான் மஞ்சுளாவை திருத்தணியில் இன்று காலை கல்யாணம் செய்து கொண்டுவிட்டேன். நான் செய்தது தவறு என்று தோன்றினாலும், எங்களை ஆசீர்வதித்து ஏற்கணும்'' குழைவாகப் பேசிக்கொண்டு நடைக்குள் வந்தவன், தன் புது மனைவியுடன் தடாலென அவர் காலில் விழுந்து வணங்கினான்.

''எங்களை வாழ்த்துங்கோ, அப்பா'' என்று தழுதழுத்தான்.

தங்கை விமலா உள்ளேயிருந்து ஓடிவந்து, திகைப் [illegible] முன்னறையில் நின்று கொண்டிருந்தாள்.

அந்த வேளையில் அக்கம் பக்கத்தார் கேட்கும்படி [illegible] ரகளை செய்து தனது கவுரவத்தை நாசப் [illegible] கொள்ள விரும்பவில்லை தியாகேசன். மேலும் [illegible] ஒரு பெண் வீட்டில் இருக்கும் போது [illegible] சண்டை போட்டுக்கொண்டு நிற்க முடியுமா? [illegible] கல்யாணம் இதனால் பாதிக்கப்பட்டு [illegible]...?

மகனை அந்த நிமிடமே மன்னித்து விட்டார் [illegible].

''எழுந்திரு! எதுக்குக் கண்ணீர். மகிழ்ச்சியாக இருக்க [illegible] நேரத்தில், நமக்குள் மனத்தாங்கல் ஏன்?'' என்று [illegible] பேசி, சோமுவைத் தூக்கி மார்புடன் தழுவிக் [illegible].

ஆனால், மஞ்சுளாவை மன்னிக்கவில்லை. [illegible] வெறுத்தார். வசதியான இடம், அழகான [illegible], சொந்த வீடு, அப்பாவின் சொத்துக்கு ஒரே [illegible] என்று கணக்குப் போட்டு கல்யாணத்திற்கு தலை [illegible] இருக்கும் பாதகி. பெற்றவனுக்குத் தெரியாத [illegible] கல்யாணம் செய்துகொள்ளத் தம் மகனைத் [illegible] ராட்சசி, என்று அவளைக் கட்டோடு வெறுத்தார்.

அன்று ஏற்பட்ட அந்த வெறுப்பு, நெருப்பாக [illegible] நெஞ்சில் கனத்துக் கொண்டிருந்தது. வார்த்தைக [illegible] செய்கையாலும் அவளை அவ்வப்போது [illegible] படுத்தத் துடித்தது அவர் உள்ளம். அவரது [illegible] கோட்டைகளைத் தவிடு பொடியாக்கிவிட்டு

ஆசைகளில் மண்ணைப் போட்ட அந்தப் பாதகியை பழிக்குப்பழி வாங்கத் துடித்தார்.

அந்த நிலையில், மஞ்சுளா அவருக்கு வேண்டாத மருமகளாகத்தான் வலது காலை எடுத்து வைத்து உள்ளே வந்திருந்தாள்.

பலவும் சிந்தித்த வண்ணம் நடை விளக்கை போட்டார் தியாகேசன்.

வீட்டின் தோட்டத்து முன்பக்க வாசல் திறக்கும் ஓசை கேட்டது.

வேகமாக வெளியே எட்டிப் பார்த்தார்.

மருமகள் மஞ்சுளா, வலது கையில் சுமந்து கொண்டு இருந்த பெரிய பிளாஸ்டிக் கூடையை கீழே வைத்துவிட்டு கேட்டை மூடிவிட்டு உள்ளே வந்துகொண்டிருந்தாள்.

அவளுக்கு உதவி செய்ய அவர் முன் வரவில்லை. அதற்கு பதில் கடுமையான குரலில் அதட்டினார்.

''கடைக்குப் போனால் இவ்வளவு நேரமா? இதுக்கு மேலே இரவு சாப்பாட்டை எப்போ கவனிக்கப் போறே? சோமுகூட ஆபீசில் இருந்து வருகிற நேரம்...'' சீறினார்.

கைகளை அமுத்திய கூடையை மஞ்சுளா சமையலறை முன் தரைமீது வைத்தாள். கைகால்களையும் முகத்தையும் கழுவிக் கொண்டு பூஜையறை விளக்கை ஏற்றினாள்.

''நான் கேட்கிறேன். நீ பதில் சொல்லாம இருந்தா என்ன அர்த்தம்?'' மாமனார் மறுபடி உரத்த குரலில் அதட்டினார்.

''மளிகைக் கடையில் ஏகக் கூட்டம். மாதம் பிறந்துட்டதாலே எல்லாரும் சாமான்கள் வாங்க

நகராமல் நின்னாங்க. அதனாலே கொஞ்சம் விட்டது. ராத்திரி சாப்பாட்டுக்கு சப்பாத்தியும், செய்து தயாராக வச்சிருக்கேன். கொஞ்சம் சூடு பரிமாற வேண்டியதுதான் பாக்கி.''

உதட்டைக் கடித்துக் கொண்டார், தியாகேசன்.

மஞ்சுளா எப்பொழுதும் அவரை எல்லாவற்றிலும் கொண்டு வந்தது அவருக்கு ஆத்திரத்தை உண்டாக்கியது.

''மறந்துட்டேன். இதோ செய்கிறேன்'' என்று ஒரு வேலையில் அவள் தனது குற்றத்தை ஒப்புக் கொள்ள மாட்டாளா? அதுதான் சாக்கு என்று அவளை அதிர வைக்க மாட்டோமா என்ற ஆதங்கம் இருக்கு.

''சரி... சரி... நான் கொடுத்தனுப்பிய பணத்துக்கு கணக்கு சொல்லு'' என்று அதட்டினார்.

படித்துக் கொண்டிருந்த புத்தகத்தை மூடி வைத்து விட்டு, விமலா சாப்பாட்டறைக்குள் ஓடிவந்து விட்டாள்.

பதினெட்டு வயது பருவப் பெண் அவள்.

ஒருவேளை தனக்கும் இது மாதிரியான விசித்திர மாமனார் அமைந்து விட்டால், என்ற நினைப்பே இன்றி, அண்ணியை அதிகாரம் செய்தபோதெல்லாம் வந்து வேடிக்கை பார்த்து மகிழ்ந்தாள். போதாக்குறைக்கு அப்பாவிடம் அவ்வப்போது அண்ணிமீது கோள்சொல்லி அவரது கோபத்தை முடுக்கி விட்டாள்.

''அப்பா! எனக்கு இன்னிக்குக் கட்டிக் கொடுத்த டிபனில் தொட்டுக்க குறைவா கூட்டு வச்சிருந்தாங்க! ஊறுகாய் வைக்க மறந்தே போயிட்டாங்க, அண்ணி'' என்று சிறியதை பெரிதாக்குவாள்.

"மஞ்சுளா! ஏன் அப்படி செய்தே. உன் பாட்டன் வீட்டு சொத்தா பாழாயிடப் போறது..." என்று கத்துவார் தியாகேசன்.

"இரண்டு நாளா விமலா வயிற்றை வலிக்கிறதுன்னு சொல்லிக் கொண்டு இருந்தாள். அதனால், காரம் ஊறுகாய் எதுக்குன்னு வைக்கலை" என்று மஞ்சுளா சாந்தமாக பதில் அளிப்பாள்.

"சரி... சரி... இனி பார்த்து வேலை செய்" உறுமுவார் மாமனார்.

"அப்பா என் மாக்சியை பெட்டி போட்டு வாங்கி வைக்க அண்ணி மறந்துட்டாங்க. கல்யாண வரவேற்புக்கு சேலை கட்டிக்கிட்டு போன்னு அதட்டறாங்க" என்று புகார் செய்வாள்.

"மஞ்சுளா! உனக்கென்ன இந்த வீட்டில் அப்படி ஒரு அதிகாரம். விமலா சின்னப் பொண்ணு. இஷ்டப்படி அலங்காரம் செய்துக்கட்டும். அவளை நானே கண்டிக்காத போது நீ ஏன் அடக்கப்பாக்கிறே!" என்று எரிந்து விழுவார் தியாகேசன்.

"நாலுபேர் நம் உறவுக்காரங்க வர்ற இடம். சேலையிலே அழகா போய்விட்டுவான்னு சொன்னேன்" என்று காரணம் சொல்லுவாள், மஞ்சுளா.

"போதும், உன் புத்திமதி... என் மகளை எப்படி வளர்க்கிறது என்று எனக்குத் தெரியும்" தியாகேசன் இரைந்து கத்துவார்.

வீட்டில் மாமனாரின் தூள் பறக்கும் அதிகாரம் போதாது போல நாத்தியின் குறுக்கீடல் வேறு.

மஞ்சுளா எதையும் கண்டு கொள்ளாதவள் போலத் தான் நடந்து கொண்டாள்.

திருமணமாகி அந்த வீட்டு மருமகளாக வந்து சேர்ந்த ஆறுமாத காலத்திற்குள் அவள் எத்தனையோ அவமானங்களை அனுபவித்து விட்டாள். திட்டுக்களை ஏற்றுக் கொண்டாள். கடுமையான தண்டனைகளையும் அடைந்தாள்.

"டெலிபோனில் யார் கூப்பிட்டது?" தியாகேசன் கேட்டார்.

"என் அப்பா அழைத்தார். அம்மாவுக்கு உடம்புக்கு முடியலையாம்" அமைதியாக சொன்னாள் மஞ்சுளா.

"உன்னை உடனே சமைச்சுப் போட்டு உதவக் கூப்பிட்டாராக்கும்" வெறுப்பைக் காட்டினார் தியாகேசன்.

"அதுக்கு வீட்டிலே அண்ணி இருக்காங்களே, வந்து ஒரு நடை பார்த்துட்டு போக முடியுமா என்று கேட்டார்."

"உள்ளூரில் பெண் எடுத்தாலே இந்த சங்கடந்தான். தலைவலி, கால்வலின்னு பெத்தவங்க மகளை வந்து பார்க்கும்படி கூப்பிடுவாங்க. பெண்ணும் எதுக்கெடுத்தாலும் பிறந்த வீடுன்னு பறப்பாள். இந்த சமாசாரம் எல்லாம் இங்கே நடக்காது. உங்கம்மா என்ன சாகக்கிடக்கிறாங்களா?" கடுமையாகக் கேட்டார்.

மஞ்சுளாவுக்கு துக்கமாகத்தான் இருந்தது.

புக்ககம் வந்து ஆறுமாத காலமாகியும் அவள் தன் தாயை ஒரு நடைகூடச் சென்று பார்க்கவில்லை.

வெளியூரில் வசித்துக் கொண்டிருந்தால் அவளுக்கு இந்த விருப்பம் ஏற்பட்டிருக்காது.

உள்ளூரில் வாழ்கிற மகள், ஒருமுறை வந்து பார்க்கக் கூடாதா என்று தாய் மனம் நொந்து கொள்ளக் கூடுமோ [illegible]

''உங்கள் உத்தரவு இல்லாமல் நான் போவதா உத்தேசம் இல்லை.''

''உனக்கு உத்தரவு தருவதாக எனக்கு உத்தேசமில்லை'' கோபமாக சிரித்தார் தியாகேசன்.

தியாகேசன் அதட்டும் போதுகூட, அவர் முகத்தைப் பார்த்து பதில் சொல்ல முடியும். ஆனால், கோபத்தில் சிரிக்கும் போது...

அப்பப்பா! கண்கள் சிவக்க, ஆங்காரம் முகத்தில் வழிய....

பேய் போல அவர் சிரிக்கும்போது, மஞ்சுளா பயந்தே போய்விடுவாள். பதில் சொல்ல முடியாது திணறுவாள்.

மனைவியை இழந்து தனிமையில் அவர் திண்டாடும் போது, மகன் அவன் மனைவியுடன் உல்லாசமாக வாழ்வதைக் காண சகிக்காத ஒரு பொறாமையோ என்னவோ?

விடுமுறை நாட்களில் அவன் மனைவியுடன் வெளியில் கிளம்பினால் தியாகேசனுக்கு பொறுக்கவே முடியாது. ஆனால், மகனைக் கண்டிக்க மாட்டார். அவரது கோபம் எல்லாம் மஞ்சுளா தலையில் விடியும்.

மறுநாள் மகன் வேலைக்குப் போனதும் அர்ச்சனையைத் தொடங்கி விடுவார்.

''சோமுவிற்கு லீவுன்னா உடனே ஊரைச் சுத்த கிளம்பணுமா? வெளியே வாரத்துக்கு ஒரு சினிமா பார்க்க நமக்குக் கட்டுப்படியாகுமா? வீட்டிலே ஒரு இளம்பெண்

[illegible]த்துக்குத் தயாரா இருக்கிறாளே என்கிற நினைப் [illegible] கணவனோடு நீ உல்லாசமா வெளியிலே [illegible] என்ன அர்த்தம்? அவனுக்குத்தான் அறிவு [illegible] உனக்கு புத்தி எங்கே போச்சு? ஓட்டலுக்கும் [illegible]க்கும் போய் காசை கரியாக்கக் கூடாது. நாம [illegible] இருக்கணும்னு சொல்லத் தெரியாதோ? ஏன், நீ [illegible] சொல்லுவே? இப்பத்தானே கைநிறைய காசு [illegible] நீ கண்ணால் பாக்கிறே? இனியாவது [illegible] தெரிஞ்சுகிட்டு நட...'' என்று பிரசங்கம் [illegible].

அவள் வந்த சில நாளிலேயே அவளது மகிழ்ச்சிக்கு [illegible] உத்தரவு போட்டுவிட்டார் தியாகேசன்.

மஞ்சுளா எதிர்த்துப் பேசியதே இல்லை. [illegible]தற்கு தக்க பதில் மட்டுமே சொன்னாள். அதற்குக் [illegible] அவளுக்கு திட்டுதான் கிடைத்தது.

பெருமூச்செறிந்தபடி, தான் கடையில் இருந்து [illegible] வந்த மளிகை சாமான்களை, ஒவ்வொன்றாக [illegible] மேசைமீது வைத்தாள்.

தியாகேசன் மூக்குக் கண்ணாடியைத் துடைத்துப் [illegible] கொண்டு, தாம் கொடுத்த குறிப்புத் தாளைப் [illegible] வைத்துக் கொண்டு கணக்குப் பார்த்தார்.

''ஆமாம் இந்த பவுடர் டின், குறிப்பில் இல்லையே, [illegible] வாங்கினே?'' கோபத்துடன் அதட்டினார்.

''நான்தான் அப்பா வாங்கிட்டு வரச் சொன்னேன். [illegible] இத்தனை பெரிய டின்னை வாங்கச் சொல்லலை. [illegible] ஒண்ணுதான் வாங்கிட்டு வரச் சொன்னேன்'' [illegible] இடையே புகுந்தாள்.

''பெரிய டின்னா வாங்கினால், கொஞ்சம் லாபம் என்று வாங்கிட்டு வந்தேன்'' விளக்கம் கொடுத்தாள் மஞ்சுளா.

''உங்க பாட்டன் வீட்டுப் பணம் என்று தாராளமாக செலவழிச்சியோ?'' ஏளனமாகக் கேட்டார் மாமனார்.

'பாட்டன் வீட்டுப் பணமில்லை. என் கணவர் சம்பாதிக்கிறதிலே எடுத்து செலவழிக்கிறேன். இது அனாவசியக் கேள்வி' என்று அடித்துப் பேச அவளுக்கு வெகு நேரம் ஆகாது.

ஆனால், அவள் கணவன் சோமு, கல்யாணத்திற்கு முன்பே அவளை மிகவும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். அம்மா இறந்ததில் இருந்து அப்பா குணம் கெட்டுப் போயிருக்கார்... மேலும் அவர் விருப்பத்துக்கு எதிரே நான் துணிவோட உன்னைக் கல்யாணம் செய்திருக்கிறேன். உன்னை நான் உயிருக்கு இணையாக நேசிக்கிறேன். நீ என்னை நேசிக்கிறே. இதுபோதும் நமக்கு. அப்பாவை கொஞ்சம் அனுசரித்துக் கொண்டு போ. எல்லாம் கொஞ்ச நாளைக்குத்தான். விமலாவுக்கு ஒருவழி ஏற்பட்டதும் அப்பா அடங்கிப் போய்விடுவார். அவருக்கு அதுக்குப் பின்னாடி ஆதரவு காட்ட வேறு ஆள் இல்லைன்னு வாயை மூடிக்கொண்டு நம்மோடு வாழத் தெரிஞ்சுக்குவார் என்று சொல்லியிருந்தான்.

தியாகேசன் குணத்தை கணிப்பு செய்தபோது, அவர் வாயை மூடிக்கொண்டு வாழும் ரகத்தை சேர்ந்தவராக மஞ்சுளாவுக்குத் தோன்றவில்லை.

மேஜை மீது கொட்டிப் பரத்திய காய்களை ஆராய்ந்த மாமனார் மறுபடியும் எரிந்து விழுந்தார்.

''இத்தனை விலை கொடுத்து பட்டாணியை ஏன் வாங்கிட்டு வந்திருக்கே? தக்காளி ரொம்ப விலையா இருந்தால் வாங்க வேண்டாம்னு சொல்லி அனுப்பி வைத்தேனே?

''மற்றதைவிட இன்று தக்காளி விலை குறைஞ்சு இருந்ததாலே கால் கிலோ மட்டும் வாங்கினேன். உன் மகன் காலையிலே வேலைக்குப் போகும் போது சொல்லிட்டுப் போனார். உருளைக் கிழங்கு மசாலா போட்டு பட்டாணி போட்டு அத்தை சமைப்பாங்களாம். ரொம்ப சுவையா இருக்குமாம், ஆசைப்பட்டுக் கேட்டாரே என்று நூறு கிராம்தான் வாங்கிட்டு வந்தேன்.''

''உன் அத்தையோட சமையல் திறமை உனக்கு வர இந்த ஆயுசு பத்தாதுன்னு அந்த மடையனுக்கு தெரியலை. வெண்டைக்காய் பொரியலை முந்தாநாள் காந்த வச்சுட்டே. அம்மா சமைச்சுப் போடரே, நானும் நாதியில்லாமல் சாப்பிட்டேன்'' முணுமுணுத்தார்.

மஞ்சுளாவுக்குக் கோபம் பொங்கிக் கொண்டுதான் இருந்தது. என்ன மனிதர் இவர்?

அவளது வாழ்க்கையை நாசப்படுத்த வேண்டும் என்று கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு எடுத்ததற்கெல்லாம் குற்றம் கண்டுபிடித்துக் கொண்டு ரொம்ப மட்டமாக நடந்து கொள்கிறாரே, எத்தனை நாள் இவரது ஆர்ப்பாட்டத்தைப் பொறுத்துக் கொள்வது?

இதுவரை மருமகளைத் துன்பப்படுத்தி கொடுமை செய்வது மாமியாரின் தனிப்பட்ட உரிமையாகப் பேசப்பட்டது. ஆனால் அவர்கள் வீட்டில் அவளது துன்பத்தைக் கண்டு மாமனார் மகிழ்கிறார். இப்படி ஒரு புத்தி இவருக்கு ஏன்?

"பெரிய டின்னா வாங்கினால், கொஞ்சம் [illegible] என்று வாங்கிட்டு வந்தேன்" விளக்கம் கொடுத்தாள் மஞ்சுளா.

"உங்க பாட்டன் வீட்டுப் பணம் என்று தாராளமா செலவழிச்சியோ?" ஏளனமாகக் கேட்டார் மாமனார்.

'பாட்டன் வீட்டுப் பணமில்லை. என் கணவர் சம்பாதிக்கிறதிலே எடுத்து செலவழிக்கிறேன். [illegible] அனாவசியக் கேள்வி' என்று அடித்துப் பேச அவளுக்கு வெகு நேரம் ஆகாது.

ஆனால், அவள் கணவன் சோமு, கல்யாணத்திற்கு முன்பே அவளை மிகவும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். அம்மா இறந்ததில் இருந்து அப்பா குணம் கெட்டுப் போயிருக்கார்... மேலும் அவர் விருப்பத்துக்கு எதிரே நான் துணிவோட உன்னைக் கல்யாணம் செய்திருக்கிறேன். உன்னை நான் உயிருக்கு இணையாக நேசிக்கிறேன். நீ என்னை நேசிக்கிறே. இதுபோதும் நமக்கு. அப்பாவை கொஞ்சம் அனுசரித்துக் கொண்டு போ. எல்லாம் கொஞ்ச நாளைக்குத்தான். விமலாவுக்கு ஒருவழி ஏற்பட்டதும் அப்பா அடங்கிப் போய்விடுவார். அவருக்கு அதுக்குப் பின்னாடி ஆதரவு காட்ட வேறு ஆள் இல்லைன்னு வாயை மூடிக்கொண்டு நம்மோடு வாழத் தெரிஞ்சுக்குவார் என்று சொல்லியிருந்தான்.

தியாகேசன் குணத்தை கணிப்பு செய்தபோது, அவர் வாயை மூடிக்கொண்டு வாழும் ரகத்தை சேர்ந்தவராகவே மஞ்சுளாவுக்குத் தோன்றவில்லை.

மேஜை மீது கொட்டிப் பரத்திய காய்களை ஆராய்ந்த மாமனார் மறுபடியும் எரிந்து விழுந்தார்.

இத்தனை விலை கொடுத்து பட்டாணியை ஏன் [illegible] வந்திருக்கே? தக்காளி ரொம்ப விலையா [illegible] வாங்க வேண்டாம்னு சொல்லி அனுப்பி [illegible]?

"மத்ததைவிட இன்று தக்காளி விலை குறைஞ்சு [illegible] கால் கிலோ மட்டும் வாங்கினேன். [illegible] மகன் காலையிலே வேலைக்குப் போகும் போது [illegible] போனார். உருளைக் கிழங்கு மசாலா [illegible] பட்டாணி போட்டு அத்தை சமைப்பாங்களாம். [illegible] சுவையா இருக்குமாம், ஆசைப்பட்டுக் கேட்டாரே [illegible] கிராம்தான் வாங்கிட்டு வந்தேன்."

"உன் அத்தையோட சமையல் திறமை உனக்கு வர [illegible] பத்தாதுன்னு அந்த மடையனுக்கு தெரியலை. [illegible] பொரியலை முந்தாநாள் காந்த வச்சுட்டே. [illegible] சமைச்சுப் போடரே, நானும் நாதியில்லாமல் [illegible]" முணுமுணுத்தார்.

மஞ்சுளாவுக்குக் கோபம் பொங்கிக் கொண்டுதான் [illegible] என்ன மனிதர் இவர்?

அவளது வாழ்க்கையை நாசப்படுத்த வேண்டும் [illegible] கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு எடுத்ததற்கெல்லாம் [illegible] கண்டுபிடித்துக் கொண்டு ரொம்ப மட்டமாக [illegible] கொள்கிறாரே, எத்தனை நாள் இவரது ஆர்ப் [illegible]த்தைப் பொறுத்துக் கொள்வது?

இதுவரை மருமகளைத் துன்பப்படுத்தி கொடுமை [illegible] மாமியாரின் தனிப்பட்ட உரிமையாகப் பேசப் [illegible]. ஆனால் அவர்கள் வீட்டில் அவளது [illegible]யைக் கண்டு மாமனார் மகிழ்கிறார். இப்படி ஒரு [illegible] இவருக்கு ஏன்?

இதைத் தடுக்கும் வழி என்ன... என்ன... எப்படி...

"எதையோ யோசிச்சுகிட்டு சோம்பேறியா நிற்காதே! போய் எனக்கு "ஜில்" என்று டம்ளரில் தண்ணீர் எடுத்துக் கொண்டு வா. தாகம் நாக்கை வரட்டுகிறது..." புலி போல சீறினார் தியாகேசன்.

ஒரு சின்ன காரியம் அது. தாமே குளிர்சாதனப் பெட்டியைத் திறந்து பாட்டிலை எடுத்துக் குடிக்கக் கூடாதா? இதற்கும் மருமகளின் உதவிதானா தேவை? பற்களைக் கடித்துக் கொண்டு, அவள் உள்ளே சென்றாள்.

அவசரமாக அலமாரித் தட்டில் இருந்து அவள் டம்ளரை எடுத்தபோது, பக்கத்தில் கவிழ்க்கப்பட்டிருந்த பாத்திரம் ஒன்று, நகர்ந்து கீழே விழுந்து விட்டது.

"டமார்" என்ற சத்தத்தைக் கேட்டு, தியாகேசன் உள்ளே எட்டிப் பார்த்தார்.

உடனே அவருக்கு கோபம் வந்துவிட்டது.

தண்ணீர் நிறைந்த டம்ளரை மிகவும் பவ்யமாகக் கொண்டுவந்து முக்காலி மீது வைத்த மருமகளை சினத்துடன் வெறித்தார்.

"அத்தனை திமிரா உனக்கு! வேண்டா வெறுப்பா தண்ணி கொண்டு வந்து வைக்கிறாயே! மாமனார் குடிக்க ஒரு வாய் தண்ணி கேட்டது உனக்கு பொறுக்கலையா? அப்படி நான் மானம் கெட்டுப் போய்விடவில்லை... இது எனக்கு எதுக்கு?" என்று படபடவென்று பொரிந்தபடி டம்ளரைத் தூக்கி மூலையில் விட்டெறிந்தார்.

அந்த நேரம் அலுவலகத்தில் இருந்து திரும்பி, காரை 'செட்'டில் விட்டுவிட்டு, கையில் பெட்டியுடன் உள்ளே வந்த சோமு, திடுக்கிட்டுப் போனான்.

"என்னப்பா நடந்தது? தண்ணீர் கொட்டிக் கிடக்கே என்ன சங்கதி?" வியப்புடன் கேட்டான்.

"நான் சொல்றேன் அண்ணா. அப்பா குடிக்க தண்ணீர் கேட்டார். மரியாதையில்லாமல் அண்ணி [illegible] கொண்டு வந்து வச்சாங்க. அப்பாவுக்கு கோபம் வந்து விட்டது."

மஞ்சுளாவின் முகத்தை கேள்விக் குறியுடன் பார்த்தான் சோமு.

அவள் பதில் பேசாது, கலங்கிய கண்களுடன் உள்ளே போய் விட்டாள்.

2

சோமு நிம்மதியாக உறங்கிக் கொண்டிருந்தான்.

நடந்ததை அவள் எடுத்து விளக்கியும் அவன் புரிந்து கொள்ளவில்லை. 'வேலையில் இருந்து களைத்துப் போய் வீட்டுக்கு வரேன். எனக்கு நிம்மதியும் அனுசரணையும் வேண்டும். இதுமாதிரி கலாட்டாக்களுக்கு நீ இடம் கொடுக்காமல் நடந்துக்கணும். என் அப்பாவின் குணம் தெரிஞ்சது தானே?' ஒட்டாமல் அவன் சொன்ன பதில் மனதை வருத்தியது.

இந்த கலாட்டாவுக்கு அவளா காரணம்!

காதல் என்ற உணர்வுக்கு அடிமையாகி அவள் செய்துள்ள தியாகங்கள் எத்தனை.

பெற்றவர்களைத் துறந்து, வேலையைவிட்டு, [illegible] கதி என்று வாயைத் திறக்காது, நாள் முழுவதும்

மாமனாரின் குத்தல் பேச்சுக்களைக் கேட்டு, வீட்டுக்கு ஓடாய் உழைத்து எல்லோரையும் திருப்தி செய்ய பாடு பட்டு என்ன பிரயோசனம்!

கண்களில் இருந்து கண்ணீர் பொல பொலவென்று தலையணை மீது கொட்டியது.

'பெண்ணாய் பிறந்துவிட்டால், மிகப் பீடை இருக்குடி தங்கமே தங்கம்' என்பது, எத்தனை உண்மையான சங்கதி.

பிறந்த வீட்டிலும் அவளுக்கு சுகம் இருந்ததில்லை.

மாதம் அவள் வீட்டுக்குக் கொண்டு வந்த ஐந்து ரூபாயை மொத்த செலவில் ஈடுபடுத்தத்தான் அப்பா ஆசைப்பட்டார்.

ஆண் மகனைப் போல படிக்க வைத்தோம். அதனால், பெண்ணும் குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற பொறுப்பேற்க வேண்டும் என்று அவர் எண்ணினார். வயதாகிறதே, கல்யாணம் செய்து கொடுக்க வேண்டுமே என்ற கவலை அவருக்கு சிறிதும் இருந்தது இல்லை.

ஆனால், பாவம் அம்மா... அவள் வேறுவிதமாகத் தான் எண்ணினாள். மகள் சம்பாதிக்கும் பணத்தை வங்கியில் போட்டு சேர்த்து வைத்து, ஒரு நல்ல இடத்தில் அவளை சீரும் சிறப்புமாகக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று அவள் கனவு கண்டாள்.

சோமுவுக்கும் அவளுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட காதல் அம்பலமானது. அப்பா கோபத்துடன் குதித்தார். 'பணக்காரப்பிள்ளை என்ற மயக்கம் உனக்கு. காதல் கீதல் என்று பத்து நாள் பரிவோடு பேசுவான். பிறகு மாயமாகி விடுவான். இதையெல்லாம் நம்பிக் கொண்டு நாசமாகப்

போகிறாயே, அறிவு கெட்டவளே!' அப்பா ஆத்திரமாகக் கத்தினார்.

அப்பாவுக்கு ஒருபடி மேலே போய் அண்ணன் ஆர்ப்பாட்டம் செய்தான். தான் மட்டும் திருமணம் செய்து கொண்டு வாழலாம். அந்த உரிமை தனக்கு மட்டும் உண்டு. தங்கைக்குக் கிடையாது என்பதுபோல அவன் கத்தினான்.

''கடற்கரை, ஓட்டல் இதுகளில் உன்னோடு அவனை பார்த்ததாக என் நண்பர்கள் சொல்லுகிறாங்க. நாக்கைப் பிடுங்கிக்கலாம் போல எனக்கு அவமானமா இருக்கு'' என்று கத்தினான்.

கல்யாணப் பேச்சு வரை வந்தும் அவர்கள் வீட்டில் சந்தோஷம் ஏற்படவில்லை.

பெண் பார்க்க வந்த தியாகேசனையும் அப்பா அவ்வளவு சுமுகமாக வரவேற்று விடவில்லை.

''இங்கே எத்தனை நாளா நீங்க குடியிருக்கீங்க?'' என்று தியாகேசன் கேட்டதற்கு குத்தலாகத்தான் அப்பாவும் பதில் அளித்தார்.

''ரொம்ப காலமா இருக்கோம். மஞ்சுளா பிறந்ததே இந்த ஒண்டு குடித்தனப் பகுதியில்தான். இதுக்கு மேலே வேறே வீடு பார்த்து வாழ எங்களுக்கு வசதி கிடையாது.''

பெண்ணைப் பெற்றவர் பேசும் பேச்சா இது! எப்படி பதில். வந்த வரனை விரட்டியடிக்கும் சூழ்ச்சி.

தியாகேசனும் சாதாரணப்பட்டவர் இல்லையே! ''நான் பாவம்! நீங்கள் ஓய்வுபெற்ற பள்ளி அசிரியர். பெரிய குடும்பம்! இப்போ இருக்கிற விலைவாசியில்

இந்த இடத்தை விடுவது, ரொம்பத் தவறு...'' வா[illegible] பழத்தில் ஊசியாகப் பேசினார்.

''ஜாதகப் பொருத்தமில்லை'' என்று தியாகே[illegible] சொல்லி அனுப்பியபோது, அப்பா கோபத்திலே ந[illegible] மாடினார்.

''இது வெறும் கண்துடைப்பு. நாற்பது பவுன் ந[illegible] போட்டு, அவர்கள் கையில் பதினைந்தாயிரத்தை வை[illegible] விட்டு, மோகனவல்லி மண்டபத்தில் கல்யாண[illegible] விமரிசையாக செய்து கொடுக்கும் தகுதி நமக்கு இ[illegible] என்பதைப் புரிஞ்சு கொண்டு, ஜாதகப் பொருத்தமி[illegible] என்று நழுவுறாங்க, பார்த்துக்கோ. இதுதான் இ[illegible] காலத்து வாலிபர்களின் காதல்!'' அப்பா ஆத்திர[illegible] கத்திக் கொண்டிருந்தார்.

இரண்டு வீட்டிலும் எதிர்ப்பு. ஆனாலும் அவ[illegible] இருவரும் துணிந்து விட்டனர். திருத்தணியில் த[illegible] நண்பர்கள் உதவியில் திருமணம் செய்து கொண்ட[illegible]

தியாகேசன் மகனை மன்னித்து ஏற்றுக் கொண்[illegible] ஆனால் மஞ்சுளாவின் தந்தை அவளையும் அ[illegible] கணவனையும் வெறுத்து உள்ளே வீட்டுக்குள் நு[illegible] அனுமதிக்கவில்லை. அவரது மனக்கசப்பு மாற [illegible] மாதங்கள் ஆயின. இப்பொழுதுகூட அவருக்குத் [illegible] பெண் பெருத்த துரோகம் செய்து விட்டதாக நினை[illegible] அம்மாவுக்கு உடம்பு சுகமில்லை என்று அப்பா தொ[illegible] பேசியில் கூப்பிட்டும், மகள் போகவில்லையே!

பணக்கார வீட்டில் வாழ்க்கைப்பட்ட மமதை எ[illegible] தான் எண்ணிக் கொண்டார்.

அத்துடன் மட்டுமா! எதேச்சையாக ஒருநாள் [illegible] பார்த்த அப்பா, முகத்தைத் திருப்பிக் [illegible] வேகமாக எதிர்ப் பக்கமாக நடந்தார்.

''அப்பா! அம்மாவுக்கு உடம்பு இப்போ எப்படி [illegible]'' பின்னால் விரைந்து சென்று கேட்டாள் மஞ்சுளா.

''வழியிலே, பார்த்த இடத்திலே ஒரு வார்த்தை [illegible] வந்ததே, இதுபோதும். ஆபத்துக்குக் [illegible], அந்திமக்கடனுக்கு வந்து சேரலாம். [illegible] ஒரு பைத்தியக்காரி. உன்னை இன்னும் என் [illegible] உளறிக் கிட்டிருக்கா. நீ எல்லாரையும் மறந்து [illegible] வீட்டு மருமகளா உன் சுகம் பெரிசு என்று [illegible]'' சூடாகப் பேசி விட்டுப் போனார்.

[illegible] இடத்தில் அப்பாவின் மனத்தாங்கல், புகுந்த [illegible] மாமனாரின் வெறுப்பு. நாத்தியின் ஏளனம். [illegible] ஒட்டாத மனப்போக்கு. வாழ்க்கை இப்படியே [illegible]

[illegible] முழுவதும் உறக்கமின்றி அவள் அழுதாள்.

[illegible] காலை அலுவலகம் கிளம்பிக் [illegible] சோமு, அவள் டிபன் டப்பாவைக் கொண்டு [illegible] கொடுத்தபோதுதான் கவனித்தான்.

''முகம் ஏன் இப்படி உப்பியிருக்கு? உடம்புக்கு [illegible]'' மெல்லிய குரலில் அப்பாவின் காதில் படாத [illegible] விசாரித்தான்.

''அம்மா உடம்புக்கு முடியாம படுத்திருக் [illegible] சேதி வந்தது. உடனே போக முடியலை. [illegible] நினைத்துக்கொண்டேன். ரொம்ப வருத்தமாகி [illegible]''

''அதுக்காக முகம் உப்பராப்பல அழுதியாக்[illegible] பைத்தியம், என்கிட்டே ஒரு வார்த்தை சொல்லிவி[illegible] போய், வந்திருக்கலாமே! இப்போ கூட மோசமில்[illegible] நீ போய் பார்த்துட்டு வா.''

''உங்கப்பா உத்தரவு தரமாட்டாரே?''

''அவர்கிட்டே கேட்பானேன். நீ கடைக்குப் போ[illegible] சமயம் ஒரு ஆட்டோ பிடிச்சுக்கொண்டு போய் பா[illegible] விட்டு வருவதுதானே?'' என்று கணவன் உ[illegible] கொடுத்தான்.

அனுமதியோடு, தன் தந்தைக்குத் தெரியாது, அ[illegible] இரகசியமாகப் போய்விட்டு வரவேண்டும் [illegible] கோரிக்கையையும் விடுத்தான்.

அவளால் வாயை அடக்க முடியவில்லை. [illegible] விட்டாள். ''இரகசியமாக கல்யாணம் பண்ணிக் கொ[illegible] வந்தோமே என்று நான் உள்ளூர வேதனைப்பட்டுக் [illegible] கிறேன். இனியும் தொடர்ந்து செய்யும் காரியங்[illegible] இரகசியமா வச்சிருக்கணுமா? மனசு ரொம்ப து[illegible] படுது'' கூறியபடியே அவனது பெட்டியைத் தூ[illegible] கொண்டு வந்து காரில் வைத்தாள்.

கணவனும் மனைவியும் பேசிக் கொண்டிருப்ப[illegible] காண தியாகேசனுக்குப் பொறுக்கவில்லை. ''மஞ்[illegible] இங்கே வா... விமலா கல்லூரிக்குப் போகணும். அ[illegible] வந்து கவனி'' என்று குரல் கொடுத்தார்.

''அப்பா கூப்பிடுகிறார், நான் வரட்டுமா'' வி[illegible] பெற்றுக்கொண்டு காரில் ஏறிக்கொண்டான் சோமு.

''அப்பாகிட்ட நீங்கள் ரொம்பவே பயப்படுகிற[illegible] [illegible]னால்தான் அவர் என்னை ரொம்ப ஆ[illegible]

[illegible]கிறார்...'' மனத்தாங்கலுடன் மெல்லிய குரலில் [illegible].

''மஞ்சு! சங்கதி புரியாமல் பேசாதே. நாம இருவரும் [illegible] ஒதுக்கிவிட்டு இரகசியமா கல்யாணம் செய்து [illegible]டோம். நல்லா நினைச்சுப் பார். நான் இந்த [illegible]க்கு ஒரே பிள்ளை. அப்படியிருந்தும், என்னை [illegible]ட்டு ஏத்துக்கொண்டிருக்கார். அப்பாவின் மனத் [illegible] நமக்கு பெருத்த நஷ்டத்தைக் கொடுக்கும்.''

''என்ன பெரிய இழப்பு வந்திரும்னு நினைக்கிறீங்க?''

''யோசிக்காம பேசாதே மஞ்சுளா! என் [illegible]த்தியத்தை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு இப்படி நாம் [illegible] வாழ முடியுமா?''

''நீங்கள் சுகமாக வாழ்கிறீர்களோ இல்லையோ, [illegible]. நான் இங்கே கொஞ்சமும் சுகப்படவே [illegible].'' சொல்ல வந்த வார்த்தைகளை விழுங்கிக் [illegible]டாள்.

''அண்ணி! அண்ணி!'' விமலாவின் கூக்குரல் [illegible] பேச்சுக்கு முற்றுப் புள்ளி வைக்க முனைந்தது.

''அப்பாக்கிட்டே நல்லதனமாக நடந்து கொள்ளா [illegible] அவருடைய உறவில் இருந்து என்னை நீக்கி [illegible]. வீடு, சொத்து, என் பங்கான அம்மாவின் [illegible] எல்லாம் அரோகராவாகிவிடும்... கொஞ்சம் [illegible]மையாய் இரு...'' கூறிவிட்டு கணவன் நகர்ந்ததும், [illegible] இருந்து மீள முடியாதவளாக அவள் செயலற்று [illegible]டாள்.

அவளைப் பொறுத்தவரை காதலுக்காக உயிரையே [illegible] செய்யலாம் என்ற கொள்கை ஆழமாக இருந்தது.

அவனுக்கு காதல், ஒரு மகிழ்ச்சியான பொழுது போக்கா? காரியம் முடிய உதவும் ஒரு கருவியா? அவளது அன்பைவிட, அவளது சுக வாழ்வைவிட வீடும், சொத்தும் பெரியதாகிவிட்டனவே!

''மஞ்சுளா'' மாமனாரின் அதட்டல் குரல் அவளைத் திடுக்கிட வைத்தது.

''வேலைக்குப் போறவனை நிறுத்தி வச்சுக்கொண்டு அப்படி என்ன பேச்சு? வீட்டுக்கு அவன் திரும்பி வந்ததும் நிழல்போல போய்கிட்டு இருக்கிறது போதாதா?'' எரிந்து விழுந்தார்.

அடிக்குரலில் அவர் முணுமுணுத்தது காதில் பட்டும் படாமலும் கேட்டதும் அவமானத்தில் சுருங்கிப் போனாள்.

அவள் மாமனார் அவளது குடும்பத்தாரையும் சேர்த்துத் திட்டிக் கொண்டிருந்தார்.

இரண்டு தினங்களுக்குப் பின் காலையில் வீட்டு வேலைகளை விரைவாக முடித்துக் கொண்டு அவள் மின்சார பில்லை கட்ட வெளியே போய்வர நேர்ந்தது.

வீட்டு வரி, தண்ணீர் வரி, மின்சார பில் முதலியவற்றை அவள்தான் சென்று கட்டி வரவேண்டும் என்பது மாமனாரின் உத்தரவு. சுள்ளென்று எரிக்கும் வெயிலில் அவர் அதிகம் தலையைக் காட்டமாட்டார். ஆரோக்கியம் கெட்டுவிடும் என்ற அச்சம்.

கூண்டிலடைக்கப்பட்ட சிங்கம்போல, தமக்குள்ளே ஏதோ முணுமுணுத்தப்படி கடுத்த முகத்துடன் வீட்டுக்குள் வளைய வந்து கொண்டிருந்த மாமனாருடன், பொழுதைக் கழிப்பது அவளுக்கு மிகவும் சிரமமாக இருந்ததால், இந்த மாதிரியான வேலைகளை அவள் பெரிதும் வரவேற்றாள்.

[illegible] சாக்கில் கொஞ்ச நேரம் சுதந்திரமாக வெளி உலகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு, சுற்றி வரலாமே என்ற எண்ணந்தான்.

மின்சாரப் பில்லைக்கட்டி ரசீது பெற்றுக்கொண்டு திரும்பிய வந்தாள். எதிர்ப்புறமாக வந்து கொண்டிருந்த பெண்மணியைப் பார்த்ததும் அம்மாவின் நினைப்பு [illegible] மனதை வருடியது. தலைமுழுகிவிட்டு, கூந்தலை முடிச்சிட்டுக் கொண்டு, நெற்றி நிறைய குங்குமமும், கையில் பிரசாத கூடையுமாகக் கோவிலில் இருந்துவரும் அந்தப் பெண் பார்க்க சாயலில் அம்மாவைப் போல் தெரிந்தாள்.

இப்படித்தானே அம்மா வெள்ளிக்கிழமை பிரசாத கூடையுடன் கோவிலுக்குப் புறப்பட்டு விடுவாங்க. இப்போ எப்படி இருக்காங்களோ!

கண்களில் நீர் துளிர்த்தது. நெஞ்சை பாசம் [illegible] செய்தது. கணவன் அனுமதித்திருக்கிறாரே என்ற துணிச்சல், அருகில் இருந்த பழக்கடைக்கு விரைந்தாள். வேலை செய்து சம்பாதித்த காலத்தில் அவள் தனக்கென்று கொஞ்சம் பணத்தை எப்பொழுதும் எடுத்துக்கொள்வது வழக்கம்.

இப்பொழுது சொந்தச் செலவுக்கு கணவனிடம் கை நீட்டிக் கேட்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம்.

சோமு அந்த வகையில் தாராளமாகத்தான் இருந்தான். மாத ஆரம்பத்தில் அவளுக்கென்று கொஞ்சம் பணத்தை அவளிடம் தந்து கொண்டிருந்தான்.

மாமனாருக்குத் தெரியாது அவள் ஒரு துரும்பைக் கூட வாங்கிட முடியாது. எனவே, அந்தப் பணத்தை அவள் தன் பர்சில் சேமித்து வைத்துக் கொண்டாள்.

அம்மாவுக்குப் பிடித்த மலை வாழைப்பழம் வாங்கிக் கொண்டாள். அப்பாவுக்கு கொஞ்சம் [illegible] வாங்கினாள். துணிக்கடையொன்றில் புகுந்து அண்ணிக்கும் அம்மாவுக்கும் இரண்டு ரவிக்கைத் துண்டுகளை வாங்கிக் கொண்டு கிளம்பினாள்.

கணவன் ஆலோசனைப்படியே ஆட்டோ ஒன்றைப் பிடித்துக் கொண்டு பிறந்த வீட்டுக்கு விரைந்தாள்.

அப்பா வந்து கதவைத் திறந்தார். ''அட, அதிசயம் [illegible] விட்டதுபோல இதென்ன அதிசயம்'' கூறியபடி [illegible] விட்டார்.

அவரது ஏளனத்தைப் பொருட்படுத்தாது அவள் வேகமாக கூடத்துக்கு விரைந்தாள். தரையில் பாயின் மீது சுருண்டு கிடந்த அம்மா காலடி ஓசை கேட்டதும் விருக்கென்று எழுந்து உட்கார்ந்தாள்.

''எப்படியம்மா இருக்கீங்க?'' என்று தாயின் கரத்தை வாஞ்சையுடன் பற்றியபடி மகள் தரையில் உட்கார்ந்து கொண்டாள்.

இந்த சில மாதங்களில் பாதி உடலாக இளைத்து கறுத்து சோர்ந்து போயிருந்த தாயின் தோற்றத்தைக் காண அவளுக்கு வேதனையாக இருந்தது.

''உடம்புக்கு என்னம்மா? ஏன் இப்படி உருகிப் போயிட்டீங்க?'' துயரத்தை விழுங்கியபடி கேட்டாள் மஞ்சுளா.

''லேசா நெஞ்சை வலிச்சது... மயக்கமா படுத்துட்டேன். மாரடைப்புன்னு முதல்லே டாக்டர் சந்தேகப்பட்டார். சோதனைகள் செய்த பிறகு இல்லேன்னு தெரிஞ்சது. வெறும் பலகீனம்னு, என்னென்னவோ

[illegible] செய்தார். செலவான செலவு மாரடைப்பு [illegible] செத்துப் போயிடுவோம்னு நினைச்சு [illegible] கூப்பிடச் சொன்னேன். உன்னால் வர [illegible]'' அம்மா தழுதழுத்தாள்.

மஞ்சுளாவுக்குத் துக்கம் தொண்டையை அடைத்துக் [illegible].

[illegible] கடும் உத்திரவை மீறி வரமுடிய [illegible] என்று சொல்ல வெட்கமாக இருந்தது.

''அதுதான் சொன்னேனே. ஏன் நீ புலம்பறே? உன் [illegible] பெரிய மகாராணியாகிவிட்டாள்... வரமாட்டாள்னு [illegible]?'' அப்பா ஏளனமாகப் பேசியது ஆயிரம் [illegible] கொண்டு அறுத்தது போல வேதனை செய்ய, [illegible] உங்களுக்கு என் மேலே இருக்கும் கோபம் [illegible] தீரவில்லையா?'' என்று கேட்டபடி குலுங்கி [illegible]விட்டாள்.

''[illegible] என்னத்துக்கு அழறே. புக்ககம் போன [illegible] பெத்தவங்க எதையும் எதிர்பார்க்கக்கூடாது. [illegible] இருந்தால், சட்டுனு வரமுடியுமா? அதைப் [illegible] நான் நினைச்சுக்கிட்டேன். கவலைப்படாதே...'' என்று கூறியபடி மிகவும் தள்ளாடிக் கொண்டு [illegible].

''உன் அண்ணி திருப்பதிக்கு அண்ணனோட [illegible]. குழந்தைக்கு மொட்டையடிப்பதாக [illegible] இருந்தது. ராத்திரிதான் வருவார்கள். [illegible] சமைச்சு வச்சிருக்கேன். வா சாப்பிடு'' [illegible] சமையல் அறைக்குள் அழைத்துச் சென்றாள்.

''உன் தட்டை அப்படியே அலமாரியில் பத்திரமா [illegible], உன் ஞாபகமாக'' அம்மா தடைபட்ட

குரலில் பேசியபடியே, அவள் அவர்களுடன் [illegible] காலத்தில் உபயோகித்த ஸ்டீல் தட்டை எடுத்துக் கழுவி துடைத்து தரையில் வைத்தாள்.

மஞ்சுளா தான் வாங்கிவந்த பொருள்களை [illegible] பக்கம் வைத்துவிட்டு, கைகால் கழுவிக் கொண்டு வந்து உட்கார்ந்தாள்.

சுட்ட அப்பளமும், வத்தல் குழம்பும் அம்மா பரிமாறிய போது ரொம்பவே சுவையாக இருந்தது.

''இன்னும் கொஞ்சம் மோர் ஊத்தட்டுமா?'' அம்மா கனிவுடன் கேட்டபோது அவளுக்கு அழுகை நெஞ்சை அடைத்தது.

காதல் என்ற உணர்வுக்குக் கட்டுப்பட்டு, இத்தனை பரிவான அம்மாவை விட்டுப் போக வேண்டி வந்ததே.

''ஏம்மா, இப்படி கண்கலங்கறே?'' சேலைத் தலைப்பால் தாய் மகளின் கண்ணீரைத் துடைத்துவிட்டாள்.

''உங்களோட வாழ்ந்த அந்த இன்பமான நாட்கள் எல்லாம் ஞாபகத்துக்கு வந்தது. உணர்ச்சி வசப்பட்டு விட்டேன் அம்மா! இனி அப்படி ஒரு காலம் வருமான்னு திகைப்பா இருக்கு'' என்றாள் மகள் துயரத்துடன்.

''கல்யாணம் செய்துகிட்டு புக்ககம் போனதும் கடமையும் பாசமும் கணவனுக்கு சொந்தமாகி விடுது. ஆத்திலே ஒரு கால், சேத்திலே ஒரு கால்னு இருக்க முடியாதும்மா... பிறந்த வீட்டை மறக்க வேண்டாம். ஆனால் கணவன் வீடுதான் இனி எல்லாத்துக்கும் என்று நினைத்து வாழத் தெரிஞ்சுக்கணும்... நீ என்னை பார்க்க வரலைன்னு நான் கோபப்படவில்லை. எனக்குத் தெரியாதா? அங்கே எத்தனை கட்டுப்பாடோ; கஷ்டங்களோ? சாப்பிடம்மா'' என்று உபசரித்தாள் தாய்.

[illegible]யும் டம்ளரில் இருந்த தண்ணீரையும் [illegible] விழுங்கினாள் மகள்.

அம்மாவின் கை தயாரிப்பு வெகு சுவையாயிருந்தது. [illegible] கை கழுவிக்கொண்டு கடிகாரத்தைப் பார்த்த [illegible]க்கென்ற உணர்வு...

[illegible]தமாகப் போனால், மாமனார் காரணம் [illegible]?'' அப்பா உங்களுக்கு மிட்டாய் வாங்கிட்டு [illegible]?'' மகள் அட்டைப் பெட்டியை நீட்டிய [illegible] தந்தை அவளைக் குரோதமாகப் பார்த்தார்.

''இது ஒண்ணுதான் எனக்கு குறைச்சலாக இருந்தது [illegible] வந்துட்டே!'' ஏளனமாகப் பேசினார்.

''அப்படி வைம்மா, அவர் கிடக்கார்...'' அம்மா [illegible] புகுந்து ஆறுதலாகச் சொன்னாள்.

''உன் கணவன் வீட்டுக் காசிலே வாங்கினதை, நான் [illegible] மானம் கெட்டவன் இல்லை... உன் மாமனார் [illegible]க்கு முன்னால் என்ன செய்தார் தெரியுமா? [illegible] நூல் நிலையம் அருகே பார்த்துவிட்டு முகத்தைத் [illegible]ட்டுப் போனார். இவரை நான் என்ன [illegible]டேன். என் மகளை இவர் மகன் அல்லவா [illegible]ப் போய்விட்டான். முகம் கொடுத்துப் [illegible] பணத்திலே வாங்கின மிட்டாய் எனக்கு விஷம் [illegible]கோ'' இரைந்து கத்தினார் அப்பா!

[illegible]க்கு பலவிதமான சங்கடங்கள். சம்பாதித்துப் [illegible] பெண் கல்யாணம் செய்துகொண்டு போய் [illegible] என்கிற ஆத்திரம். சம்பந்தி, தன் அந்தஸ்துக்கு [illegible] பேசுவதுகூடத் தகாது என்று அசட்டை செய்து [illegible] என்ற கோபம். பற்றாக்குறையில் திண்டாடிக்

கொண்டிருக்கிறோமே என்ற பதட்டம். அவர் வெறுப்[illegible] உமிழ்ந்தார். கசப்போடு பேசினார். முடிவில் துண்[illegible] உதறித் தோளில் போட்டுக்கொண்டு வெளியே போ[illegible] விட்டார்.

''மஞ்சுளா; எழுந்திரும்மா, இந்தா வெற்றிலை பாக்கு குங்குமத்தை வச்சிக்கோ. என்னால் ஆனது [illegible] ரூபாய், ஏதாச்சும் வாங்கிக்கோ'' என்றபடி அம்மா [illegible] நீட்டினாள். கண்களில் பனித்த கண்ணீரை அ[illegible] கொண்டு வெற்றிலை பாக்குடன் அவள் வெளியேறி[illegible]

வீடு திரும்பும்வரை வழியெல்லாம் அவ[illegible] அம்மாவின் நினைப்பு.

தன்னலம் சிறிதும் இல்லாத அம்மாவின் அன்[illegible] உலகில் ஈடு இணை ஏதும் உண்டா!

நெற்றி மீது தனியே தெரிந்த குங்குமப் பொட்[illegible] உற்றுப் பார்த்தார் தியாகேசன்.

''இத்தனை நேரம் எங்கே போயிருந்தே?'' [illegible] குரலில் அதட்டினார்.

''பெரிய கியூ இருந்தது. பில் கட்ட நேரமா[illegible] பச்சையாக ஒரு பொய்யைச் சொல்லிவிட்டு உள்ளே நழு[illegible] விட்டாள்!

அவருடைய ஊடுருவிய பார்வையும், கோப[illegible] பொங்கிய முகமும் அவளை அச்சுறுத்தின.

அவள் உடல் வெகு நேரம் பயத்தில் நடுங்[illegible] கொண்டிருந்தது. ஒரு வழியாகத் தன்னைத் தேற்[illegible] கொண்டு, காரியங்களை கவனிக்க முற்பட்டாள்.

3

[illegible]இல்லாத பெண் என்று விமலா மீது அவளுக்குக் [illegible] அனுதாபம் இருந்தது உண்மை.

[illegible] விமலாவோ அப்பாவின் பக்கம். அண்ணன் [illegible] மீது அவளுக்கு மிகவும் அசட்டை. முன்போல [illegible] முழு அன்பையும் தானே அனுபவிக்க [illegible] குறுக்கே ஒருத்தி இடையே புகுந்து கொண்டு [illegible] என்ற பொறாமை. எப்பொழுது அண்ணி தனது [illegible] வந்தாலும் விமலா புத்தகத்தில் புதைந்து [illegible] போல் மவுனமாகி விடுவாள். கல்லூரியில் [illegible] மாணவி என்பதால் அவளுக்கு உதவியாக [illegible] வேண்டும் என்பது மாமனாரின் கடும் உத்தரவு.

[illegible] அவள் எழுமுன், காப்பியும் பிஸ்கட்டும் [illegible] போய் அறையில் மேசையில் வைத்து விட்டு [illegible] எழுப்ப வேண்டும். ஆழ்ந்து உறங்குகிறாளே [illegible] கோபித்துக் கொண்டு விடுவாள்.

[illegible] அவள் கல்லூரிக்கு உடுத்திச் செல்ல [illegible] உடைகளை எடுத்துவைத்து, குளியலறையில் [illegible] தண்ணீரை அண்டாவில் நிறைத்துவிட்டு [illegible] வேண்டும்.

[illegible] பஸ்பிடிக்க ஓடும் விமலாவுக்கு ஞாபகப் [illegible] பாக்சைக் கொடுக்க வேண்டும்.

[illegible] அவள் வீடு திரும்பியதும் மறுபடியும் [illegible]

கூப்பிட்ட குரலுக்கு நாய்க்குட்டிபோல ஓடி வேண்டும்.

காபி பலகாரம் கொடுத்து உபசரிக்க வேண்டும்.

மொத்தத்தில் அண்ணன் மனைவி. வயதில் தன்னை விட இளையவளான நாத்திக்கு சலாம் போட்டு சேவை செய்ய வேண்டியிருந்தது.

இதைத் தவிர அவள் வெளியே போக விரும்பும் போது தோட்டத்து நித்யமல்லி மொக்குகளைத் தொடுத்து அவள் தலையில் சூட்டிக் கொள்ளத் தயாராக வைத்திருக்க வேண்டும்.

எங்கே போகிறாள்? வர எத்தனை நேரம் பிடிக்கும் என்று அவள் கேட்டால்...

''அப்பாகிட்டே சொல்லியாச்சு. ஆளுக்கு ஆள் கேட்கத் தேவையில்லை'' என்று சிங்கக் குட்டியாய் சீறுவாள் விமலா.

மருமகளை அதட்டி விசாரிக்கும் தியாகேசன் மகளை மிரட்டிக் கேட்பதே இல்லை.

சில நாட்களில், கல்லூரியில் இருந்து திரும்பும் போது தோழிகளின் கூட்டத்தோடு வந்து சேர்வாள்.

இந்தத் திடீர்த் தாக்குதலுக்கு மஞ்சுளா ஈடு கொடுத்தாக வேண்டும். அவசரமாக உப்புமா தயாரித்து காப்பியுடன் அத்தனை பேருக்கும் விநியோகம் செய்ய வேண்டும்.

''வீட்டில் ரவை இல்லை? நெய் இல்லை?'' என்று கையைப் பிசைந்துகொண்டு நிற்க முடியாது. மாமனாரிடம் ஓடி தேவைப்பட்டதற்கு சில்லரை வாங்கிக்கொண்டு

கடைக்கு ஓடி சாமான்களுடன் வந்து குறித்த நேரத்தில் எல்லாம் தயாரித்துப் பரிமாற வேண்டும்.

தட்டிக்கேட்க யாரும் இல்லை என்ற துணிவில் விமலா அவளை ரொம்பவே துன்பப்படுத்திக் கொண்டிருந்தாள்.

அன்று காலை அவள் கல்லூரிக்குப் புறப்பட்டதும் அவள் அறைக்குள் சென்று படுக்கையை ஒழுங்கு செய்து மேசை மீது தாறுமாறாகக் கிடந்த புத்தகங்களைத் ஒழுங்காக வைத்தாள். ஒரு புத்தகத்திற்குள் இருந்து துண்டுக் காகிதத்தை யதார்த்தமாகப் பிரித்தாள். படித்துப் போனாள். அது ஒரு காதல் கடிதம். வழக்கம் போல இன்றும் விநாயகர் கோவில் அருகே மருந்துக் கடை அருகில் சந்திக்கவும். மாலை ஆறு மணி அளவில் காத்திருப்பேன்'' உன் அன்பன்.

பெயர் ஏதும் இன்றி மொட்டையாக ஒரு கடிதம் சந்திப்புத் தேதியை மட்டும், அடியில் கிறுக்கி இருந்தான் காதலன்.

காதல் என்பது அவளுக்குத் தெரியாத புது விஷயமல்ல. சோமுவைக் காதலித்து, கடிதங்கள் எழுதி, கோவிலில் சந்தித்து, கல்யாணத்தில் முடித்துக் கொண்டவள். ஆனால், விமலா செய்யும் காரியத்தில் ஏதோ ஒரு சிறு தவறு இருப்பது போன்று மனத்திற்கு உறுத்தலாக இருந்தது. கடிதத்தை மடித்து மறுபடியும் அந்த புத்தகத்திற்குள் வைத்து விட்டு தன் வேலைகளைக் கவனிக்கலானாள்.

அன்று மாலை கல்லூரியிலிருந்து திரும்பிய விமலா மிகவும் உற்சாகமாக இருந்தாள். காப்பி டிபனை அவசரத்துடன் சாப்பிட்டு விட்டு முகத்தைக் கழுவிக்

கொண்டு அவசரமாக மாற்றுடை அணிந்து கொண் [illegible]
கையில் ஒரு புத்தகத்துடன் அவள் கிளம்புவதைக் [illegible]
மஞ்சுளா தனது திட்டப்படி அவளும் தயாராகினாள்.

அன்று அவளுக்கு வாரத்துக்குத் தேவை [illegible]
காய்கள் வாங்கக் கடைக்கு போக வேண்டிய [illegible]
இருந்தது. விமலா கிளம்பியபின், சற்று தாமதித்து [illegible]
பிளாஸ்டிக் கூடையுடன் புறப்பட்டாள். [illegible]
வழியாகப் புகுந்து விநாயகர் கோவில் வாசலை [illegible]
கடிதத்தில் குறிப்பிட்டிருந்த அந்த மருந்துக்கடை [illegible]
சற்று ஒதுக்குப்புறமாக நின்று கொண்டாள்.

நெஞ்சு ஏனோ திக்திக்கென்று அடித்துக் கொண் [illegible]

விமலா வேகமாக அங்கே வந்து அந்த [illegible]
உள்ளே சென்று சுவர் பக்கமாக நின்றாள்.

கொஞ்ச நேரத்தில் பஸ்சில் இருந்து இறங்கிய [illegible]
வாலிபன் சுற்றுமுற்றும் பார்த்துவிட்டு அந்தச் [illegible]
விரைந்தான்.

கால் தரைக்குள் ஊன்றி விட்டது போன்ற [illegible]
பிரமிப்பில் அங்கேயே நின்று கொண்டிருந்தாள் [illegible]

மாலைப்பொழுது மங்கி இருள் [illegible]
தொடங்கியது. குப்பென்று சாலை விளக்குகள் [illegible]
மெல்ல நகர்ந்து வந்து அந்த சந்தை எட்டிப் பார்த்த [illegible]

சந்துக்குள் இருந்த நடை பாதையில் விமலா [illegible]
அந்த வாலிபனும் உலக நினைப்பு இன்றி உட் [illegible]
பேசிக் கொண்டிருந்தனர். அதற்குமேல் அவர்க [illegible]
கண்காணித்தபடி நிற்க அவளுக்கு நேரம் இருக்கவில் [illegible]

கடையில் இருந்து அவள் திரும்பிய அதே [illegible]
விமலாவும் வீட்டுக்குள் வந்தாள்.

[illegible] எந்தவிதக் கேள்வியும் கேட்காத மாமனார்
[illegible] மட்டும் அதட்டி விசாரித்தார்.

[illegible] வா நீ... வெளியே போனால் வீட்டுக்கு ஏன்
[illegible] திரும்பமாட்டேங்கிறே? அன்னிக்கு அப்படித்
[illegible] கோவிலுக்குப் போய் விட்டு வந்தேன் என்று கதை
[illegible] நான் நம்பலை... வெளியிலே நீ யாரைப்
[illegible] பேசிகிட்டு நிக்கிறே? உங்க உறவுக்காரர்களையா?
[illegible] தோழிகளையா? இனிமேல் போனதும்,
[illegible] முடிச்சுட்டு திரும்பாவிட்டால் நான்
[illegible] வனா இருப்பேன்'' தியாகேசன் படபட
[illegible] வார்த்தைகளைக் கொட்டினார்.

[illegible] ஏளனப் புன்னகையுடன் தன் அறைக்குள்
[illegible] மறைந்து கொண்டாள்.

[illegible] ளாவுக்கு தாங்க முடியாத ஆத்திரம் பொங்கிக்
[illegible] வந்தது. இருக்கட்டும் என்று கருவினாள்.

அன்று இரவு தியாகேசன் உணவுக்குப் பின் வெகு
[illegible] தொலைக்காட்சி பெட்டியருகே உட்கார்ந்திருந்து
[illegible] போய் விட்டார்.

[illegible] வழக்கம் போல சாப்பாட்டிற்குப் பின்னர்
[illegible] போய்விட்டான்.

[illegible] லறையை ஒழுங்கு செய்து விட்டு, பால்
[illegible] விமலாவின் அறைக்குள் புகுந்தாள் மஞ்சுளா.

[illegible] புத்தகத்தை விரித்து மேசைமேல் போட்டு
[illegible] எங்கேயோ பார்த்தபடி புன்னகைத்துக் கொண்டு
[illegible]

[illegible] படிக்கிறாய் என்று நினைச்சேன். சும்மா உட்கார்ந்
[illegible] '' கேட்டபடி பால் டம்ளரை மேசை மேல்
[illegible] அண்ணி.

''படிச்சதை கவனம் பண்ணிகிட்டிருக்கேன் [illegible] உள்ளே வந்து என்னை பயமுறுத்தி விட்டீங்களே? [illegible] படாமல் நடக்கிற பழக்கம் என்ன பழக்கம்? [illegible] களை துப்பறியவா...'' சிடுசிடுத்தாள் விமலா.

''நான் யாரையும் துப்புதுலக்கிற பழக்கம் [illegible] எதேச்சையா என்னிடம் கிடைச்ச சங்கதியைக் [illegible] நான் கண்டுபிடிச்சேன்.''

விமலா கோபத்துடன் குறுக்கிட்டாள். ''என்ன [illegible] மகா அதிசயத்தைக் கண்டுபிடிச்சுட்டீங்க?'' வெகுண் [illegible]

''உரக்கப் பேசாதே விமலா! அப்பாவு [illegible] அண்ணனுக்கும் தெரிய வேண்டிய சங்கதியின் [illegible] என்றபடி கதவை சாத்திவிட்டு அவள் அருகே [illegible] உட்கார்ந்து கொண்டாள். ''விநாயகர் கோவில் அரு [illegible] ஒரு வாலிபனோட பேசிக் கொண்டிருந்ததைப் பார் [illegible] இது எத்தனை நாளா நடக்கிறதுன்னு நான் தெரி [illegible] லாமா? அவன் யார்? எங்கே சந்திச்சே? [illegible] விவரத்தையும் என்கிட்ட சொல்ல முடியுமா?''

விமலாவின் முகம் ஒரு கணம் பீதியில் வெ [illegible] போனது. ஆனாலும் சட்டென்று சமாளித்துக் கொண் [illegible]

''சொல்லித்தான் ஆகணுமா? மறுத்தா [illegible] கோபத்துடன் உற்றுப் பார்த்தாள் விமலா.

''தாயில்லாப் பெண் தவறு எதுவும் செய்ய [illegible] என்கிற அனுதாபத்தில் கேட்கிறேன். அண்ண [illegible] தெரிஞ்சு...''

விமலா கோபத்துடன் சிரித்து விட்டாள்.

''அண்ணன் மகா யோக்கியர். தங்கையை அ [illegible] கோகிறாரோ? அவர் செய்த திருட்டுக் கல்யாண [illegible]

[illegible] நினைச்சுப் பார்த்து விட்டு என்னைக் [illegible] ஆமாம், உங்களையும் தான் கேட்கிறேன். [illegible] என்பது உங்களுக்கு மட்டும் கிடைத்த [illegible] உரிமையோ? எனக்கும் பங்கு உண்டு என்பதை [illegible] வேணாம்...''

[illegible] உரிமை உண்டு, தெரியும். நீ தவறான [illegible] போய்விடக் கூடாது என்கிற ஆதங்கத்தில் [illegible] விரும்பறேன்!''

[illegible] காதலிக்கவும், என் அண்ணனைக் [illegible] செய்து கொள்ளவும் சாமர்த்தியம் இருந்தது [illegible] எனக்கும் இருக்கும்னு ஏன் நினைக்க [illegible] றீங்க; என் சிநேகிதன் யார், பேர் என்ன [illegible] விபரங்களை நான் உங்களிடம் சொல்லவேண்டிய [illegible] இல்லை. என் அப்பாதான் முதலில் தெரிஞ்சு [illegible] வேண்டியவர். நீங்கள் என்னைப் பத்தி [illegible] றதை விட்டு உங்க வேலையைப் [illegible]'' ஆணவமாக அச்சம் சிறிதும் இன்றி தன் [illegible] அதட்டி அனுப்பினாள் விமலா.

[illegible] இதுபற்றி எச்சரிப்பதா? [illegible] மாமனாரிடம் மெல்ல சொல்ல முடியுமா? [illegible] நம்புவாரா? பலவும் எண்ணியபடி [illegible] படுக்கையில் புரண்டு கொண்டிருந்தாள்.

[illegible] காலை, விமலா கல்லூரிக்குப் புறப்பட்டு [illegible] அவளது அறைக்குள் பரபரப்புடன் [illegible], மஞ்சுளா.

[illegible] மாலை மேசைமேல் கிடந்த அந்த [illegible] தேடினாள். அசட்டையாக போட்டு வைக்கப் [illegible] அந்தப் புத்தகம் அலமாரியிலிருந்த வரிசை

புத்தகங்கள் நடுவில் ஒளிந்து கொண்டு இருந்தது. இழுத்துப் பிரித்து பக்கங்களைப் புரட்டினாள். அந்த கடிதம் காணாமல் போயிருந்தது.

என்ன முட்டாள்தனம் செய்து விட்டாள். நாளே அவள் அந்தக் கடிதத்தை எடுத்து கைவசம் கொண்டிருந்தால்... கணவனிடமோ, மாமனாரிடமோ ஆதாரத்துடன் பேச முடியுமே?

விமலா பார்க்க கபடமில்லாத இளம் பெண் தோற்றமளித்தாலும் கைதேர்ந்தவள்தான்.

இதைப் பற்றி கண்டுகொள்ளாதது போல விட்டால்தான் நல்லது. அவமானமோ, ஆபத்தோ அவளுக்குத்தானே வரப்போகிறது? திமிர் பிடித்தவள் அனுபவிக்கட்டும், தன்னுள் எண்ணி சிரித்து மவுனமானாள், மஞ்சுளா.

ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை எல்லோரும் வீட்டிலிருந்த சமயம் தியாகேசன் மாடியில் இருந்த அறையில் இருந்து பரபரப்புடன் கீழே வந்தார்.

''இன்னிக்கு எனக்கு உண்மை தெரிஞ்சாகணும். நாட்களாகவே நான் கவனிச்சுக்கிட்டு வரேன். என் இருந்து நூறு, இருநூறுன்னு நோட்டுகள் மாயமாகி வருது. கையும் களவுமாகப் பிடித்து சந்தியில் நிறுத்தணும்னுதான் கருவிக்கிட்டிருந்தேன். இப்போ இரும்புப் பீரோவில் இருந்து மூவாயிரம் ரூபாயும், அம்மாவோட இரட்டைக் கொத்து தங்கச் சங்கிலியும் காணோம். டேய், சோமு! உண்மையை நீதான் கண்டு பிடிக்கணும்... மாடி அறைப் பக்கம் யாரெல்லாம் வராங்கன்னு உனக்குத் தெரியும்'' ஆவேசமாக ஆத்திரத்துடன் அலறினார்.

அதிர்ந்து போன மஞ்சுளா சட்டென்று தன் கணவன் பக்கம் திரும்பிப் பார்த்தாள்.

முகத்தை சிணுங்கிக் கொண்டாள் அவள். ''குற்ற முள்ளவங்க நெஞ்சு குறுகுறுக்கும். தப்பு செய்தவங்க தானே முன் வந்து ஒப்புக்கொள்ளணும். இல்லாவிட்டால் எல்லோரும் அவமானப்பட நேரிடும்... என்னை இப்படிப் பார்த்தால் என்ன அர்த்தம்?'' கிரீச்சென்று கத்தினாள், விமலா.

மஞ்சுளாவிற்கு எல்லையற்ற திகைப்பு.

இந்த விமலா என்ன சொல்கிறாள்?

''அப்பா! இந்த வீட்டிலே வேலைக்காரியைக்கூட மாடிக்கு விடரதில்லே... மாடிக்குப் போகிறவங்க, மூணுபேர்தான். அண்ணி, அண்ணன், நான்... சந்தேகமானால் நீங்கள் எங்க அறையை, பெட்டி களை சோதித்துப் பார்த்துக்கோங்க!'' என்றாள் விமலா.

''வெட்கக்கேடு. என்ன வார்த்தை இது. என்னுடைய தங்கச் சங்கிலியை நான் ஏன் திருடிக்கணும். நான் சம்பாதிக்கவில்லையா? சொல்லப்போனால் குடும்பத்து செலவுக்கு நான்தானே மாதம் இவ்வளவுன்னு கொடுத் துட்டு வரேன். அப்பாவுடைய பர்சிலிருந்து நூறு, இருநூறு நான் எதுக்காக எடுக்கப் போறேன். திருடறத்துக்கும் அவசியம் இருக்கணுமில்லையா? அப்பா வேணுமின்னா [illegible] என் அறையையும் என் பீரோவையும் சோதிக்கட்டும்?'' ஆத்திரமாகப் பேசினான் சோமு.

அவன் முகம் ரத்தமாகச் சிவந்து போனது.

''மாடிப்பக்கம் நான் அடிக்கடி போகிற பழக்கமுண்டு அறைகளைச் சுத்தம் செய்யவும், படுக்கைகளை தட்டி

சரிப்படுத்தவுந்தான் நான் போக வேண்டியிருக்கு. மாமா அறையின் பீரோ சாவி எனக்கு கிடைக்கிற வாய்ப்பே கிடையாது. அன்றாட செலவுக்கு மாமா கொடுக்கிற பணத்துக்கு நான் கணக்கு ஒப்பிச்சுடுறேனே. அத்தையோட நகையை நான் எதுக்கு எடுக்கணும்? நான் ஏன் இந்த திருட்டிலே ஈடுபடணும்'' கோபமும் துயரமுமாக மஞ்சுளா சொன்னாள்.

அவள் உதடுகள் நடுங்கின. குரல் தடுமாறியது. கண்களில் நீர் துளிர்த்தது.

''எனது வீட்டில் இருந்து கொண்டு எனக்கு துரோகம் செய்கிறவங்க யாரா இருந்தாலும் சரி, நான் மன்னிக்க மாட்டேன். அது நிச்சயம்'' உறுமினார் தியாகேசன்.

அன்று முழுவதும் அந்த வீட்டில் ஒரு பயங்கர அமைதி நிலவிக் கிடந்தது. யாரும் யாருடனும் பேச பிரியமின்றி அவரவர்களது வேலையை கவனித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

அன்று இரவு, மனைவியிடம் சோமு மெள்ள பேசிப் பார்த்தான்.

''என்னால் நம்பவே முடியவில்லை. அப்பாவின் பீரோவில் இருந்து நகையும், பணமும் கால் முளைத்து வெளியே நடந்திருக்கும்? மஞ்சுளா! நீ இதைப்பற்றி என்ன நினைக்கிறே?''

அவளுக்குக் கோபமும் துக்கமும் தாங்க முடிய வில்லை.

அன்று பொழுது முழுவதையும் அவள் கவலை யிலேயே கழித்து விட்டாள். நகையையும், பணத்தையும்

எடுத்துக் கொண்டு சென்றவள் விமலாதான் என்று அவள் சந்தேகிக்கப் பட்டது.

அப்படியென்றால், இவைகளை அவள் அந்த அவனுக்குத் தந்திருக்க வேண்டும். இப்படி செய்ய சொன்னவனே அவனாக இருக்க வேண்டும். ஏது பணமும் நகையும் அவனுக்கு? நகையை விற்று அந்த பணத்தையும் மூட்டை கட்டிக் கொண்டு அவளை அழைத்துக்கொண்டு ஓடிவிடத்தான் இந்த முயற்சி.

ஏன் ஓட வேண்டும். அப்பாவுக்கு விமலா மிகவும் செல்ல மகளாயிற்றே...

தன் எண்ணத்தை வெளிப்படையாகச் சொன்னால் தியாகேசன் மகள் காதலைக் கட்டாயம் ஆதரிப்பார். பிறகு இந்தத் தயக்கம் ஏன்?

அவன் அவர்கள் வீட்டு வாயிற்படியை மிதிக்கத் தகுதியற்றவனாக இருக்க வேண்டும். படிப்போ, அந்தஸ்தோ, ஜாதியோ இடை புகுந்து சிக்கலாகி இருக்கிறது. கட்டாயம் இவன் அவர்கள் வீட்டு அந்தஸ்துக்குக் கீழ்ப்பட்டவனாக இருக்க வேண்டும். நூறு, இருநூறு விமலாவிடம் பணம் வாங்க வேண்டுமானால் அவன் ஒரு வேலையற்ற வாலிபனாகத்தான் இருக்க வேண்டும்.

விமலா தனக்கு ஒவ்வாத வாலிபனுடன் காதல் விவகாரத்தில் ஈடுபட்டு அப்பா மறுப்பார் என்ற அச்சத்தில் பணத்தை சுருட்டிக்கொண்டு ஓடத் தீர்மானித்திருக்கிறாள். இப்படிப்பட்டவன் அவளைக் காலமெல்லாம் வைத்துக் காப்பாற்றுவான் என்பது என்ன நிச்சயம்?

''கேட்டதுக்கு பதில் கொடுக்காமல், என்ன [illegible] கிட்டிருக்கே!'' சோமு மறுபடியும் வினவினான்! ''[illegible] நகையும் மறைந்த மாயத்தைப்பத்தி யோசிக்கும் [illegible] என் மனம் எல்லாரையும் சந்தேகிக்கிறது.''

''முதலாவதாக உங்கள் அப்பாவே ஏன் [illegible] எடுத்துக் கொண்டிருக்கக் கூடாது'' மஞ்சுளா [illegible]

''அப்பாவா? என்ன வேடிக்கை. எதுக்கு [illegible] எடுக்கணும்?''

''உங்கள் மேலோ என் மேலேயோ, பழியைப் [illegible] அவர் பணத்தையும், நகையையும் அப்புறப் [illegible] யிருக்கலாம். ஒரு வேளை காணாமல் போனதாக [illegible] விவரம், நம்மை திகிலடையச் செய்த பொய் [illegible] இருக்கலாம். நமக்குத் தெரியாத ஏதோ ஒரு விவகார [illegible] உங்க அப்பாவுக்குப் பணம் தேவைப்பட்டு, [illegible] நகையை அப்புறப்படுத்திவிட்டு, பணமும் தொ [illegible] விட்டதாகக் கதை சொல்லியிருக்கலாம்...''

''உளராதே! அப்பா அப்படி ஒரு காரியமும் [illegible] மாட்டார். அவருக்குப் பணத் தேவையே [illegible] அப்படி வேண்டுமானால் வங்கியில் இருந்து அவர் [illegible] உபயோகித்துக் கொள்ள முடியும்.''

''அவர் இல்லாவிட்டால் ஒருவேளை [illegible] எடுத்திருக்கலாம்.''

''இது பெரிய பேத்தல், எனக்கு பணம் [illegible] அப்படியே தேவைப்பட்டாலும் அப்பாவுடைய பண [illegible] யும், அம்மாவுடைய நகையையுமா களவாடணும் [illegible]''

''யார் கண்டார்கள். உங்கள் அலுவலக [illegible] உங்களுக்கு ஏதேனும் பிரச்சினை ஏற்பட்டுவி [illegible]

[illegible] கணிசமான தொகையானதாலே சட்டென்று [illegible] முடியாமல், அப்பா பீரோவில் நீங்கள் கை [illegible] இல்லையா?''

[illegible] படுக்கையிலிருந்து எழுந்து உட்கார்ந்த [illegible] பார்த்து அவள் மெல்லச் சிரித்தாள்.

''ஒரு பேச்சுக்கு படிப்படியா அலசி உண்மையை [illegible] றதுக்கு சொன்னேன். எப்படிக் கோபம் [illegible] உங்களுக்கு?'' அவள் மேலும் சிரித்தாள்.

''காலை மாலை இரண்டு வேளையாவது எனக்கு [illegible] அறையில் வேலை உண்டு. அறையை சுத்தப் [illegible] காலை நான் போக வேண்டியிருக்கிறது. மாலை [illegible] தண்ணீர்க் கூஜாவைக் கொண்டு படுக்கை அருகில் [illegible] பொறுப்பும் என்னுடையது. ஒரு சமயம் நான் [illegible] இருக்கலாம் இல்லையா?''

''எதுக்கு நீ இந்தக் காரியத்தை செய்யப் போறே?'' [illegible] அதட்டினான் சோமு.

''இல்லாதவன் வீட்டுப் பெண் நான். இங்கே [illegible] வாழ்க்கையைக் கண்டு பேராசை பிடிச்சுப் [illegible] இருக்கலாம் இல்லையா? பெத்தவங்களுக்கு [illegible] மனதிலே ஒரு துடிப்பு எழலாம். குறுக்கு [illegible] பணம் திரட்ட இதுதானே வழி?''

''உன்னிடம் வீட்டுக் கொத்து சாவி கிடையாதே? நீ [illegible] அந்த பீரோவைத் திறக்க முடியும்?'' சோமு [illegible]

''உங்களுக்கு உங்கள் அப்பாவுடைய பழக்க [illegible] தெரியாதிருப்பது ஆச்சரியமே! அவர் கொத்து [illegible] எப்பவும் தமது பாண்ட் பைக்குள் வைத்திருப்பது

இல்லை. என்கிட்டே கொடுக்கவும் அச்சம், [illegible] சுமக்கவும் எரிச்சல். மாடி அறையில் ஒரு இ[illegible] கொத்து சாவியை அவர் பத்திரமாக பதுக்கி வைத்[illegible] வழக்கம். அந்த இடம் எனக்குத் தெரிந்திருந்ததால் அ[illegible] குளிக்கும்போது மெல்லப் பீரோவைத் திறந்து பண[illegible] எடுத்துக் கொள்வது சுலபமாச்சே?'

"நீ எதுக்காக எடுக்கப் போறே?"

"நன்றி. உங்களுக்கு என்மேல் இவ்வளவு நம்பி[illegible] இருக்கிறதே அதுவே போதும். கடைசியாக பணத்[illegible] நகையையும் எடுத்தவள் விமலாவாக இருக்[illegible] இல்லையா?"

"பாவம் குழந்தை. அவள் மேல் ஏன் இந்தப் [illegible] அவளுக்குத் தேவையான பணம் செலவுக்கு அ[illegible] கொடுக்கிறார். நானும் மாதந்தோறும் கொ[illegible] தருகிறேன். கல்லூரி சம்பளத்தில் இருந்து பு[illegible] வாங்குவது போக்குவரத்துச் செலவு அனைத்தும் [illegible] பொறுப்பாக இருக்கும்போது அவள் ஏன் தி[illegible] காரியத்தில் இறங்கணும்?"

"அதுதான் எனக்கும் தெரியலை... இதை ஆ[illegible] பார்க்க வேண்டியது ரொம்ப அவசியம்."

"காணாமற் போன நகை, பணம் இதுகளைப் [illegible] அப்பா என்ன முடிவெடுக்கப் போகிறார்? எப்படிக் [illegible] பிடிப்பார்?"

"சங்கதியைச் சொல்லி, நம்மை திகில் படு[illegible] அவர். கண்டுபிடிக்க வேண்டியதும் அவர் பொறு[illegible] சமயம் போலீசில் புகார் செய்யலாம் உங்கள் அப்பா [illegible] மாதிரியான முடிவுக்கு வருவார் என்பது யா[illegible] தெரியும்?" சொல்லி மெல்ல தலையணை மீது சாய்[illegible]

[illegible] அணைத்து விட்டு யோசனையுடன் கூரை [illegible] வெகு நேரம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் சோமு.

[illegible] உறக்கம் வரவே இல்லை. "உண்மையில் [illegible] யார் எடுத்திருப்பார்கள்? வேலைக்காரி [illegible] மாடிக்குப் போய் எடுத்துக் கொண்டாளோ? [illegible] நூறு இருநூறு என்று ஆரம்பித்து யாரும் கண்டு [illegible] இல்லை என்ற துணிச்சலில் பெரிய திருட்டுக்கு [illegible] விட்டாளோ!"

[illegible] எண்ணி உறக்கமின்றி தவித்தான் சோமு.

[illegible] நாட்கள் இரண்டு யுகமாக மெல்ல [illegible] அன்று மாலை சோமு முன்னதாகவே [illegible] திலிருந்து வந்து விட்டான். காப்பி டிபனுக்குப் [illegible] நியாகேசன் மகன், மகள் இருவருடன் [illegible] வந்து உட்கார்ந்தார். இறுக்கமான [illegible] தவித்துக் கொண்டிருந்தனர். அப்பாவும் [illegible] எதுவும் பேச விருப்பமின்றி ஆளுக்கு ஒரு [illegible] பார்த்த வண்ணம் அமர்ந்திருந்தனர். இரவு [illegible] கவனித்துக் கொண்டிருந்தாள் மஞ்சுளா.

"அப்பா! நான் கண்டு பிடிச்சுட்டேன் சொல்லத்தான் [illegible] இருக்கு" என்று ஆரம்பித்தாள், விமலா.

[illegible] மகனும் திடுக்கிட்டு அவள் பக்கம் [illegible]

"[illegible] சொல்றே? விளக்கமாகப் பேசு," [illegible] மெல்ல அதட்டினார்.

"[illegible] பணம், அம்மா நகை எல்லாத்தையும் [illegible] யார்னு எனக்குத் தெரிந்து விட்டது. அப்பா [illegible] லிருந்து என் மனசிலே ஒரே குழப்பம்.

உண்மையைச் சொன்னால் வீட்டிலே பெருத்த கலவரம் ஏற்படுமேன்னு பயமா இருக்கு அப்பா...?''

தியாகேசன் விடுக்கென்று மகள் அருகே வந்து நின்றார்.

''பயப்படாதே! துணிவா சொல்லு... உண்மை அதுவா இருந்தால் நான் படு பொல்லாதவனா இருப்பேன். அது மட்டும் நிச்சயம்'' என்று உறுமினார்.

விமலாவின் கண்கள் பளபளத்தன. முகத்தை நாணிக் கோணிக்கொண்டு லேசாக முறுவலித்தாள். ''அப்பா இந்த கடிதத்தைப் பாருங்க. பிறகு, உங்கள் அபிப்ராயத்தை சொல்லுங்கள்'' என்றபடி, தன் கைப்பையில் இருந்த ஒரு கடிதத் துண்டை எடுத்து அவரிடம் நீட்டினாள்.

தியாகேசன் முகத்தில் கோபம் கப்பிக் கொண்டது.

''எவனோ ஒரு வேலையற்ற தடியன் தன் காதலியை சந்திக்க எழுதியிருக்கும் ஒரு சிறு கடிதத் துண்டு... இதை நீ எங்க கண்டு பிடிச்சே!''

''சொன்னால் நீங்க திடுக்கிட்டுப் போவீங்க. அண்ணனுக்கு ரொம்பக் கோபம் வரும். இதை நான் அண்ணியோட அறையில் அவங்க அன்றாடம் வரவு செலவு எழுதி வைக்கிற டைரியில் இருந்து கண்டெடுத்தேன்.

''என்ன சொன்னே!'' கூவிக்கொண்டு ஆத்திரத்துடன் எழுந்து நின்றான் சோமு.

''பார்த்தீங்களா, அப்பா! முழுசும் கேட்கறதுக் குள்ளே அண்ணா எப்படி ஆர்ப்பாட்டம் பண்றார்.''

''சோமு, உட்கார். இதை நாம தீரவிசாரிப்போம். எங்கே கூப்பிடு உன் மனைவியை!'' என்று உரத்த குரலில் அதட்டினார்.

''மஞ்சுளா இங்கே வா!'' இடிபோன்ற குரலில் கத்தினான் சோமு. தன் கோபத்தைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது அவன் தவித்துப் போனான்.

தான் அடுப்பை அணைத்துவிட்டு மஞ்சுளா கணவனுடன் முன்னறைக்கு வந்தாள்.

''இந்தக் கடிதத்தை, உன் டைரிக்குள்ளே இருந்து எடுத்தாள்! இது யார் எழுதின கடிதம்? உன் டைரியில் இதற்குக் காரணம்?'' உறுமினார், தியாகேசன்.

அதிர்ந்து போய்விட்டாள், மஞ்சுளா. இது என்ன கதை? சங்கதியை அப்படியே விமலா திருப்பிப் போட்டு விட்டாளே! பலே கெட்டிக்காரி. சட்டென்று பேச முடியாது திகைப்புடன் எல்லோரையும் பார்த்தாள்.

''அவங்க சொல்ல வேண்டாம். அப்பா! நான் சொல்றேன். கொஞ்ச நாளைக்கு முன் நான் ஒரு கடிதத்தைக் கண்டு பிடித்தேன். வீட்டிலே வந்து உங்கள் கிட்ட சொல்ல அச்சமா இருந்தது. அவமானம்னு கூட நினைச்சேன். இதில் குறிப்பிட்டிருக்கிற பிள்ளையார் கோவிலுக்குப் பக்கத்திலே ஒரு சந்துலே அந்தி வேளையிலே அண்ணி ஓர் இளைஞனோட பேசிட்டிருப்பதைக் தற்செயலா பார்த்து திடுக்கிட்டுப் போனேன். அண்ணனை ஒத்த வயதிருக்கும் அந்த வாலிபருக்கு. அவங்க ரெண்டு பேரும் சிரித்தவிதம் எனக்கு பார்க்க சகிக்கவில்லை. அண்ணிக்கு இப்படி ஒரு சிநேகிதன் இருக்கானான்னு நான் ரொம்ப ஆச்சரியப் பட்டேன். இப்போ புரிஞ்சுக்கோங்க...''

''பொய்! சுத்தப் பொய்!'' இரைந்து கத்திவிட்டாள் மஞ்சுளா ஆவேசத்துடன்.

''வாயை மூடு... முழுவதையும் கேட்டேன் [illegible] மகள் எதுக்குப் பொய் சொல்லணும். நானே [illegible] தடவைக்கு மேலே கவனிச்சிருக்கேன்? வெளியே [illegible] போனால் வீட்டுக்கு சீக்கிரம் திரும்பறதில்லை. [illegible] சாக்கு போக்குகள் சொல்லிவிடுகிறாய். [illegible] தடவையும் குற்ற உணர்வோடு வீட்டுக்குள் [illegible] நுழைஞ்சே...''

''மாமா! இது அபாண்டம். இந்தக் கடிதத்தை [illegible] எனக்கு எழுதப்பட்டதில்லை...!'' மஞ்சுளா [illegible] முடிப்பதற்குள் அழுகை நெஞ்சை அழுத்த தடுமாறி [illegible]

''பின்னே எனக்கா எழுதியிருக்கு? [illegible] டைரிக்குள்ளே இது கிடைப்பானேன் -'' [illegible] கேட்டாள் விமலா.

''உனக்கு ஆனாலும் இததனை வஞ்சம் [illegible] விமலா! நான் பார்த்த அன்றைக்கே இதை எடுத்து [illegible] கணவர்கிட்டே காட்டி, உன்னைக் கையும் களவுமாக [illegible] பிடித்துக் கொடுத்திருக்க வேண்டும். தவறு செய்து [illegible] மாமா! என்னை நம்புங்கள். சில நாட்களுக்கு முன் [illegible] கடிதத்துண்டை இவளுடைய புத்தகத்தில் நான் [illegible] எடுத்தேன்.''

''எடுத்துக்கொண்டு போய் உன் டைரியில் [illegible] கொண்டாயா?''

''நான் திரும்ப அதே புத்தகத்தில் [illegible] அன்னிக்கு சாயங்காலம் காய்கள் வாங்கப் போனேன் [illegible] உண்மை நிலவரம் அறிய விநாயகர் கோவில் [illegible] நின்னு பார்த்துக் கிட்டிருந்தேன். விமலா ஓர் [illegible] வாலிபனோடு, பேசிக் கிட்டிருந்தாள்...''

''அப்பா! அண்ணி பழியை என்மேலே போடுறாங்க, [illegible] பார்த்தால், உடனே வந்து வீட்டிலே ஏன் [illegible]?''

''[illegible] உன்கிட்டே பேசிவிட்டு, பிறகு பெரியவங்ககிட்டே [illegible]ன்னு நினைச்சேன். உன்கிட்டே கேட்டப்போ, [illegible] காதலிக்க உரிமை இல்லையான்னு விதண்டா [illegible] பண்ணினே?''

''அப்பா! அண்ணி பொய்மேலே பொய் [illegible], என்கிட்ட, இவங்க வந்து கேட்கலை...'

''விமலா! பொய் சொல்றது நீ... தப்புக் காரியம் [illegible] நீ... நகையையும் பணத்தையும் களவாடிக் [illegible] காதலன்கிட்டே சேர்ப்பித்தவளும் நீ... வீண் [illegible] என் மேலே போடாதே. நல்லதில்லை!''

''போதும்! இனி தர்க்கம் தேவையில்லை. எனக்கு [illegible] உண்மை தெரிஞ்சுவிட்டது... இதை பூராவும் [illegible] பிடித்து நான் தெரிஞ்சுக்கிறதுக்கு முந்தி, எனக்கு [illegible] வேண்டும். இந்தச் சூழ்நிலையில் என் மண்டை [illegible] போல இருக்கு. சோமு! நீ உடனடியாக ஒரு [illegible] செய்... மஞ்சுளாவை அவள் பிறந்த வீட்டிலே [illegible]விட்டு வா...''

''மாமா! இதென்ன அநியாயம், எனக்கு ஏன் இந்தத் [illegible]...'' அலறினாள். கண்களில் கண்ணீர் பொல [illegible] கொட்டியது.

எனக்குச் சந்தேகம் ஏற்பட்டுவிட்டால், அவங்க [illegible] பார்த்துக்கிட்டு ஓரே வீட்டிலே தங்கமுடியாது. [illegible] சமைச்ச உணவைத் தின்ன முடியாது. இந்தக் [illegible]யும் பணம் மறைந்து போனதையும் வச்சுப்

பார்க்கும்போது, நீதான் குற்றவாளின்னு தோணுது ... ரொம்பக் கடுமையா தண்டிப்பேன் என்று ஆரம்பத்தி... சொன்னேன். மேலே தர்க்கம் செய்யாமல் ... புறப்பட்டுப் போயிடு... இல்லாவிட்டால்...?'' ... கடித்தபடி, சீறிவிழுந்தார் சினத்துடன்.

''ஏன் அண்ணி தயங்கிக்கிட்டு நிக்கறீங்க. ... சொன்னால் சொன்னதுதான். கள்ளத்தனமா கல்... கட்டிக்கிட்டு வீட்டுக்குள்ளே நுழைஞ்சீங்க... கள்ளத்... செய்துவிட்டு, புறப்பட்டுப் போறீங்க...'' சிரித்தாள்.

'வாயை மூடு விமலா! மேலே பேசினால் ப... உடைச்சு கையில் கொடுத்துவிடுவேன்'' என்ற ... அங்கிருந்து உள்ளே வேகமாகச் சென்றான்!

பின்னால் தயங்கியபடி வந்த மனைவி... முகத்தைப் பார்க்கக் கூட அவனால் முடியவில்லை.

''என்னங்க... நீங்க என்ன சொல்றீங்க... தழுதழுத்தாள் மஞ்சுளா.

''நான் சொல்றதுக்கு இனி என்ன இருக்கு... பெட்டியிலே துணிகளை சீக்கிரம் எடுத்து வச்சுக்... உன்னைக் கொண்டு பிறந்த வீட்டிலே விட்டுடறேன்...

''அப்படின்னா நீங்கள் தங்கை சொன்... நம்புகிறீங்க... உங்க அப்பா சொல்றதும் உங்க... நியாயமாப்படறது இல்லையா?'' கேட்டபடி விசும்பி...

''என் தங்கை எதுக்கு உன்மேலே ... சொல்லணும்?''

''அப்போ நான் சொன்னது பொய் என்கிறது ... எண்ணமா? காதலிச்சு உங்களைக் கல்யாணம் ... கொண்டேன். அதனாலே, காதலிப்பதும், சந்திப்பதும் ... தொழில் என்று நினைச்சுட்டீங்களா...''

''என்னைக் குழப்பாதே மஞ்சுளா! என் மன... உன்னை நான் கடுமையாப் பேசி அவமானப்... விரும்பலே!''

''இதைவிட வேறே அவமானம் பாக்கியிருக்கா? ... ஒருவனை நான் ரகசியமாக சந்திப்பதாகவும், ... என் காதலனுக்கு வீட்டு நகை, பணத்தைத் திருடி ... தாகவும், விமலா சொன்னதை நம்புகிறீங்க... ... என்னைக் கடுமையா என்ன பேசிடப் ...?''

''மஞ்சுளா! வீணா விவாதிக்காதே... புறப்படு...''

''புறப்படறேன்... இதுக்குப் பிறகு நான் இங்கே ...ப்பது ரொம்பத் தவறு. இன்று திருடி பட்டம். ... கொலைகாரி பட்டமும் கூசாமல் உங்கப்பா ... விடுவார்... ஒண்ணே ஒண்ணு கேட்க ...றேன்... கட்டாயம் நீங்கள் சொல்லணும்...?''

''ம்...'' என்று முனகினான் சோமு, வேதனையுடன்.

''விமலா சொன்னதை நீங்க நம்புகிறீங்களா? ...க்கு உண்மையிலே என்மேலே சந்தேகம் ஏற்பட்டு ...தா?''

''குட்டையை குழப்பாதே மஞ்சுளா? என்னால் ... யோசிக்கவே முடியலை...''

''உங்கப்பா பேச்சுக்குப் பயந்து என்னை இப்போ ... அடிச்சு விரட்டுகிறீங்களா?''

''மஞ்சுளா! கிளம்பு... ஏன் வெட்டியா பொழுதைக் ...!''

''கிளம்பத்தான் போறேன். கொதிக்கிற என் மனதில் ... வழிகிற எண்ணங்களையாவது பகிர்ந்து

கொள்ளுங்கள். இதே சந்தர்ப்பத்தில் இந்த திருட்டுப் [illegible] உங்கள் மேலே சுமத்தப்பட்டிருந்தால் நான் [illegible] படுவேன்னு நினைக்கிறீங்களா? மாட்டேன்... [illegible] விமலா உங்கள் ஒழுக்கத்துக்கு மாசு கற்பித்து [illegible] சொன்னால் நான் நம்புவேன்னு நினைக்கிறீங்[illegible] மாட்டேன். ஏன்னா நான் உங்களை அவ்வளவு [illegible] நேசிக்கிறேன். மாசில்லாத தூய அன்பு என் [illegible] நிறைஞ்சு இருக்கு... சந்தேகமும், வீண் கதைகளும் [illegible] சஞ்சலத்தை உண்டாக்க முடியாது. ஆனால் [illegible] என்னை அத்தனை ஆழமா உண்மை உணர்வோடு [illegible] இருந்தால்..." மேலே பேசமுடியாது, விம்மிக் கொண்[illegible] அவசரமாகத் தனது பெட்டிக்குள் பீரோவிலி[illegible] துணிகளை வாரிப் போட்டுக்கொண்டு, பெட்[illegible] மூடினாள்.

"தயாராகிவிட்டேன்... காரைக்கொண்டு [illegible] நிறுத்துங்கள்... இப்படியே பின்பக்கமாக நான் [illegible] ஏறிக்கிறேன்..." என்றபடி விசும்பிக்கொண்டே [illegible] யுடன் பின்பக்கம் விரைந்தாள்.

சிறிது பொழுதில் கார் தோட்டத்தில் [illegible] வெளியே விரையும் சத்தம் கேட்டு தியாகேசன் [illegible] பார்த்தார்.

விமலாவின் முகத்திலே வெற்றிப் புன்[illegible] படர்ந்தது.

4

[illegible] சாப்பாட்டை முடித்து, எச்சில் இலைகளை [illegible] தொட்டியில் வீசிவிட்டு திரும்பிய ஞானம் நின்று [illegible]

[illegible] வந்து நின்ற காரில் இருந்து மஞ்சுளா [illegible] கவனித்தாள். மாப்பிள்ளை அவளது [illegible] டிக்கியில் இருந்து எடுத்து படியருகே வைத்து [illegible] காரை ஓட்டியபடி வேகமாகச் செல்வதைப் [illegible]

"[illegible] என்ன சங்கதி?" பதறியபடி அவசரமாகக் [illegible] வாயைத் துடைத்துக் கொண்டாள்.

[illegible] சோறு முழுவதும் வெளியே வந்து விடும் [illegible] வயிறு புரண்டது.

"[illegible] மஞ்சுளா இந்த வேளையில் வந்திருக்கா?" [illegible] அப்பா வெளியே வந்தார்.

"[illegible] சங்கதியை வாசலில்தான் அலசணுமா? [illegible] பேசலாம்" எனறாள் மஞ்சுளா தாழ்ந்த [illegible]

"[illegible] அண்ணன் குடும்பத்தோட பத்துநாள் லீவில் [illegible] வீட்டுக்கு மதுரைக்குப் போயிருக்கான். வீடு [illegible] இருக்கு" அம்மா முனகியபடி பின்னால் [illegible]

[illegible] பெட்டியைத் தூக்கிக்கொண்டு மூச்சுத் [illegible] உள்ளே சென்றார்.

''கலகலப்பு உண்டாக்கத்தான் என்னை [illegible] மாமனார் இங்கே அனுப்பிவச்சிருக்காரே?'' [illegible] கூடத்துத் தரை மீது தொப்பென்று உட்கார்ந்தாள் [illegible]

அவர்களுக்கு அந்த வீட்டின், பின் [illegible] குடித்தனம். இரவு வேளையில் மற்ற குடித்தன[illegible] அவர்களைத் தாண்டி பின்பக்கம் செல்வது [illegible] எனவே மற்றவர்கள் காதில் படும் என்ற கவலை [illegible] அம்மாவால் பேச முடிந்தது.

''ஆமாம், இந்த வேளையில் உன்னை [illegible] கொண்டு வந்துவிட்டதின் நோக்கம்?'' [illegible] அம்மா கேட்டாள்.

''என்னை பிறந்த வீட்டிலேயே இருக்[illegible] அனுப்பிச்சுட்டாங்க!''

''என்ன அநியாயம் ஏன் இப்படி செஞ்[illegible] அம்மா அதிர்ந்து போனாள்.

நடந்தது முழுவதையும் ஒரே மூச்சாக சொல்[illegible] மஞ்சுளா விம்மி அழுதாள்.

அப்பா ஆத்திரத்துடன் கூடத்தை [illegible] ''இப்படி நடக்கும்னு எனக்குத் தெரியும். அந்த [illegible] படு அயோக்கியன். எப்போ நம்மை [illegible] படுத்தலாம்னு காத்திருந்தான். நான் சொன்ன[illegible] கேட்டியா? காதல் கத்திரிக்காய் என்று சகதியில் [illegible] விழுந்தே. அதன் பலனை அனுபவிச்சுத்தானே [illegible] அப்பா கோபத்துடன் இரைந்தார்.

''உரக்கப் பேசாதீங்க. நம்ம வீட்டு [illegible] சிரிக்க வேண்டாம். அனாவசியமான [illegible] பேரிலே, மருமகளை இங்கே அனுப்பி வச்சிரு[illegible]

[illegible] தெரிஞ்சதும் மாப்பிள்ளை தானே வந்து கூட்டிக் [illegible] போவார்.'' அம்மா தடுமாறினாள்.

''[illegible]படியும் நான் அந்த வீட்டுக்குப் போவதாக [illegible] இல்லை. இந்த ஆறு மாசத்திலே நான் [illegible] பாடுபட்டுட்டேன் அம்மா!'' விசித்து [illegible] மகள்.

''[illegible] இங்கே வந்து தங்கினால் அண்ணன் ஒப்புக் [illegible] மாட்டானே? அதனாலே...'' அம்மா முடிக்கு [illegible] அப்பா குறுக்கிட்டார்.

''எனக்கும் பிடிக்காது. கட்டிக் கொடுத்த பெண் [illegible] பிறந்தகத்திலே வந்து உட்கார்ந்திருக்கான்னு [illegible] பலவிதமா பேசுவாங்க. நீ என்ன செய்வியோ எது [illegible] தெரியாது! உன் அண்ணன் வர்றதுக்குள்ளே நீ [illegible] போய் சேர்ந்துடணும்'' அப்பா கண்டிப்பாகச் [illegible] விட்டார்.

''அங்கே ஏத்துக்க மாட்டேன்னு சொன்னால் [illegible]'' மஞ்சுளா கோபமும் துயரமுமாகக் கேட்டாள்.

''உன் மாமனார் வெளியே போன்னு சொன்னால் [illegible] கிளம்பணும்? உன்னால ஆனதைப் பார்த்துக் [illegible] அங்கேயே இருந்திருக்கணும். நீ படிச்ச பெண் [illegible], உன் வாய் அடைச்சுப் போச்சா?'' அப்பா கடுமை [illegible] கோபித்துக் கொண்டார்.

''கழுத்தைப் பிடிச்சு விரட்டாத குறையா வெளியே [illegible] எப்படி வெட்கத்தைவிட்டு அங்கே தங்க [illegible]?''

''இங்கே வந்தால் மட்டும் வெட்கம் பறிபோகாதா? [illegible] மாமனார் பணக்காரனாக இருக்கலாம். நான் ஏழை

தான். ஆனால் அவனைவிட மானத்துக்கு நான் [illegible] அஞ்சியவன். புரிஞ்சுக்கோ!''

''என்னங்க வீட்டுக்கு வந்ததும் வராத[illegible] ரொம்பவே மிரட்டுறீங்க... அவள் மனசு [illegible] போயிருக்கா...'' அம்மா சிபாரிசு செய்தாள்.

''ஞானம்! நீ பேசாமல் இரு... என்னைக் கேட்[illegible] அந்தப் பயலைத் திருட்டுக் கல்யாணம் செய்து[illegible] போனாளே அப்ப நான் எப்படி மனம் நொந்து போ[illegible] இந்த குடும்பத்துக்கு ஆதரவா இருப்பாள்னு நினைச்[illegible] எப்படி என்னை ஏமாத்தினாள்? இப்போ அனுபவிக்[illegible] அவ்வளவுதான்...''

''அப்பா நீங்களா இப்படிப் பேசுறீங்க...''

''நீ தான் பேச வச்சிருக்கே?'' சொல்லி[illegible] கூடத்தில் இருந்த தமது அறைக்குள் மறைந்து கொண்[illegible]

''எழுந்து கை கால் கழுவிக்கொள்! சாதமும் [illegible] இருக்கு, சாப்பிடு, நீ வருவேன்னு தெரியாது. தெரி[illegible] ஏதாவது புதுசா சமைச்சிருப்பேன்'' அம்மா மெ[illegible] குரலில் ஆதரவாகப் பேசினாள்.

''வேண்டாம். பசியே இல்லை'' என்று [illegible] விட்டு மஞ்சுளா மூலையில் சுருட்டி வைக்கப்பட்[illegible] பாயை உதறி கூடத்துத் தரைமீது விரித்தாள்.

''பட்டினியாவா படுத்துக்கப் போறே?'' அ[illegible] கவலையுடன் கேட்டுவிட்டு அருகில் வந்து உட்கார்ந்[illegible] ஏற்கனவே நோயால் தளர்ந்துபோன அவள் முக[illegible] துயரமும் அப்பிக் கொணடிருந்தது.

மஞ்சுளா கூஜாவில் இருந்த பச்சைத் தண்ணீ[illegible] குடித்துவிட்டு பாயின் மீது கிடந்த தலையணை [illegible] சாய்ந்து கொண்டாள்.

[illegible] விளக்கை அணைத்துவிட்டு விடிவிளக்கை [illegible] ஞானம், மகள் அருகே ஒரு தலையணையைப் [illegible] கொண்டு தரையில் உடலை நீட்டிக் கொண்டாள்.

''மஞ்சுளா முரட்டுத்தனமா உன் மாமனாரை [illegible] பேசி உன் வாழ்க்கையைப் பாழாக்கிக்காதே! [illegible] ரொம்ப படிச்சவள் இல்லை. [illegible] மனதில் பட்டதைச் சொல்றேன்!'' என்றபடி [illegible] மெல்லத் தழுவிக் கொண்டாள்.

அம்மாவின் பேச்சும் அணைப்பும் புண்பட்ட [illegible] மருந்துபோல அவளுக்கு மிக்க இதமாக [illegible]

[illegible] அம்மா! பிடிவாதக்காரரான அப்பாவுடன் [illegible] முழுவதும் பாதுகாப்புக்காக அவருக்கு அடிமை [illegible] வாழ்கிறாங்க. அவங்களால் என்ன செய்ய முடியும். [illegible] புழுப்போல வாழவேண்டிய கொடுமை...

அம்மா மட்டுமா? பொருளாதார சுதந்திரம் இல்லாத [illegible] எல்லோருக்குமே சமூகத்தில் இந்த கதிதான். சரி [illegible]க்குத்தான் இந்த அவல வாழ்க்கை! கை நிறைய [illegible] சோமுவுக்கு ஏன் இந்த அடிமைத்தனம்? [illegible] பயம்? அவரது சொத்துக்கள் கிடைக்காது [illegible] என்ற பயத்தில் ஏற்பட்ட அச்சமா?

[illegible] ஒரு ஆண்பிள்ளை இப்படியா கோழையாகி [illegible]?

[illegible] எண்ணியபடி, மனம் புழுங்கி, உறக்கமின்றி [illegible] நோக்கிக் காத்திருந்தாள்.

[illegible] காலை அவள் குளித்து மாற்றுடை அணிந்து [illegible] காப்பி மட்டும் பருகிவிட்டுக் கிளம்பினாள்.

அதற்குள் பக்கத்துக் குடியிருப்புப் பகுதியில் [illegible] பாட்டி வந்து எட்டிப் பார்த்தாள்.

''மஞ்சுளா வந்திருக்காளா? கொஞ்ச நாள் [illegible] வீட்டிலே இருப்பாள் இல்லையா? கல்யாணமாகி [illegible] பின் இங்கே வரவேயில்லையோ?'' என்று விசாரித்த[illegible] அவளுக்கு எரிச்சலாகத்தான் இருந்தது. நீடித்து [illegible] தங்க நேர்ந்தால், இன்னும் யாரெல்லாம் அதைப் [illegible] விசாரிப்பு செய்து அம்மாவுக்கு வேதனை [illegible] பார்களோ தெரியாது என்று எண்ணிக் கொண்டு [illegible] பட்டாள்.

அம்மா கவலையே உருவாக வாசல்வரை [illegible] தொடர்ந்தாள்.

''உன் வீட்டுக்காரருக்குப் போன் பண்ணிப் [illegible] - அவங்க சும்மா இருந்தாலும் நாம் அப்படி [illegible] படாது.'' மெல்லிய குரலில் ஞானம் புலம்பினாள்.

அம்மா வெகுநேரம் அழுதிருந்தாள் [illegible] உப்பிய முகமும் சிவந்த கண்களும் காட்டிக் கொ[illegible]

அனுதாபத்துடன் அம்மாவைப் பார்த்து[illegible] தலையை அசைத்தபடி தெருவில் இறங்கினாள் [illegible]

அவளால் நீண்ட நாட்கள் பிறந்தகத்தில் [illegible] முடியாது... புகுந்த இடத்திலும் இடம் இ[illegible] இந்நிலையில் அவள் எங்கே போவாள்? பஸ்ஸில் [illegible] இறங்கி, வேகமாக அவள் மின் ஏணிக்குக் கா[illegible] படிகள் ஏறி மூன்றாவது தளத்தில் இருந்த வேணு [illegible] அலுவலகத்தை அடைந்தாள்.

காலை நேரம். வழக்கம்போல வரவேற்பறை[illegible] பலர் காத்திருந்தனர். காப்பி கோப்பைகளைத் [illegible]

[illegible] கொண்டு விரைந்து கொண்டிருந்த பையன் பார்த்து [illegible]

''அம்மா எப்போ வந்தீங்க... பார்த்து நாளாச்சே!'' [illegible] காட்டினான்.

''தலைமை கணக்கரைப் பார்க்க வந்தேன்...'

சொன்னதும் அவன் புன்முறுவலுடன் மறைந்தான்.

கொஞ்ச நேரத்தில் தலைமைக் கணக்கர் தங்கசாமியிடம் [illegible] அழைப்பு வந்தது.

அவர் காட்டிய நாற்காலியில் அமர்ந்தாள். சட்டென்று [illegible] கூச்சமாகத்தான் இருந்தது. தொண்டையைச் [illegible] கொண்டு வந்த காரணத்தைச் சொன்னாள்.

தங்கசாமி யோசனையுடன் தலையைச் சொரிந்து [illegible]டார்.

''வேலையை விட வேண்டாம்னு நான் சொன்னதை [illegible] கவில்லை. இப்போ அந்த இடத்தில் வேறு ஒரு [illegible] அமர்த்தியாச்சு... மானேஜர்கிட்டே சொல்றேன்... [illegible]காலிகமாக ஒரு தட்டெழுத்தர் தேவைப்படுகிறது. [illegible] மறுப்பு இல்லேன்னா அதுக்கு உன்னை நான் [illegible] செய்கிறேன். இரண்டு நாள் கழிச்சு வந்தால் [illegible] முடியும்'' என்றார்.

பழக்கமான இடம் அது. அதைவிட்டு புதிய [illegible]லகத்திலே வேலை தேடிக்கொண்டு அவள் அலைய [illegible]. கிடைத்ததைப் பிடித்துக் கொள்ளணும் என்று [illegible] தலையை அசைத்தாள்.

''சம்பளம் கொஞ்சம் குறைவாகத்தான் இருக்கும்... [illegible]யில்லையே!''

''ஆமாம். இப்போ வேலையில் சேரும்படி [illegible] அவசியம் வந்துவிட்டது? தப்பா நினைக்காட்டி [illegible] முடியுமா?'' அனுதாபத்துடன் விசாரித்தார்.

அண்ணனைப் போல அவளிடம் பரிவு [illegible] அலுவலர் அவர்... ஆதங்கத்துடன் கேட்டதும் [illegible] கண்களில் நீர் புரண்டுவிட்டது... சமாளித்துக் கொண் [illegible]

''எல்லார்க்கும் பற்றாக்குறைதான். சம்ப [illegible] சமாளிக்க வேண்டியிருக்கு. அதனால் வேலை [illegible] கொண்டு வந்தேன்'' மெல்லிய குரலில் பதிலளித்தா [illegible]

''அப்படியா? கவலைப்படாதே உன் நல்ல [illegible] இந்த தற்காலிகத் தட்டெழுத்து வேலை [illegible] உன்னையே இதில் அமர்த்த நான் ஏற்பாடு பண் [illegible] வேலை கிடைச்சுட்டதாக நினைச்சு நிம்மதியா [illegible] விட்டு வா...'' என்றார் இரக்கத்துடன்.

அடுத்து? ஆலோசித்தபடி... வெளியே வந்தாள் [illegible] வயிற்றை சுருட்டியது. அருகில் இருந்த ஓட்ட [illegible] நுழைந்து, சாப்பிடும் இடத்தில் உட்கார்ந்தாள்.

கல்யாணமான பின் இதுதான் முதல் தடவை [illegible] தனியாக அவள் ஓட்டலுக்குள் நுழைவது என்ற நினை [illegible] மனதை வருத்தியது.

சர்வர் கொண்டு வந்து வைத்த தோசை [illegible] காப்பியையும் விரைவாக சாப்பிட்டு முடித்துவி [illegible] பில்லை கொடுத்துவிட்டுக் கிளம்பினாள்.

முதுகைத் துளைப்பது போன்ற பிரமை [illegible] வெளியே நடந்தாள்.

பிறந்த வீட்டுத் தெருவுக்குள் நுழையும் முன் [illegible] எதிர்பட்ட பக்கத்து வீட்டுக்கார அம்மா முறுவ [illegible] விசாரித்தாள்.

''[illegible] பிறந்த வீட்டுக்கு நீ வந்திருப்பதாகக் கேள்விப் [illegible] மகிழ்ச்சி. கொஞ்ச நாள் இருப்பாய் [illegible]?'' என்று விசாரித்தாள்.

[illegible] அதற்குள் சங்கதி தீயாகத் தெருவுக்குள் பரவியிருக் [illegible] இன்னும் உண்மை தெரிந்துவிட்டால், பலருடைய [illegible] அசைபோடும்.

''தெரியுமா உனக்கு? மஞ்சுளாவை அவள் கணவன் [illegible] வைச்சுட்டான். எல்லாம் நடத்தை காரணம்தான்'' [illegible] வாய் அலுக்காது பேசுவார்கள்.

அவர்கள் முன்னால் தலைகுனிந்து நின்று [illegible] படாது அவள் அங்கிருந்து புறப்பட வேண்டும்.

எங்கே போவது?

''வேலை செய்யும் பெண்கள் விடுதியில்தான் தங்கிக் [illegible] வேண்டும். மறுநாள் தங்க இடம் தேடிக் கிளம்ப [illegible]'' எண்ணியபடி உள்ளே நுழைந்தாள்.

''மாப்பிள்ளைக்கு போன் செய்தியா? என்ன [illegible]?'' மஞ்சுளாவை அம்மா ஆவலும் கவலையு [illegible] கேட்டாள்.

அவர்களுக்கிடையே தோன்றியிருக்கும் அந்த பிளவு [illegible] நீங்கிவிடாதா என்ற தவிப்பு அம்மாவுக்கு.

''அவர் அலுவலகத்தில் நான் கூப்பிட்டபோது [illegible] நாளைக்கு அழைத்துப் பார்க்கிறேன்'' என்றாள் [illegible]

''எதையும் ஆறப்போடக் கூடாது. சூட்டோடு சூடு [illegible] தான் பலன் உண்டு... சரி காலையிலேயே [illegible] வெளியே போனே... இப்பவாவது ஒரு வாய் [illegible] அம்மா...'' பரிவுடன் அழைத்து, அம்மா அவளுக்கு [illegible] படைக்க ஆயத்தமானாள்.

5

காவேரி நர்மதா மான்சன் என்ற கட்டடத்தின் மூன்றாவது தளத்து, பின்பக்கத்து பிளாட்டில் இருந்து வெளிப்பட்டாள் சாரதா.

தோளில் பையும் கையில் பிரம்புக் கூடையுமாக அவள் கடைக்குக் கிளம்பியிருந்தாள்.

கதவை இழுத்துப் பூட்டிக்கொண்டு மெல்ல [illegible] இறங்கிக் கீழே வந்தாள். யாருக்காவது உதவமாட்டோமா என்ற பரோபகார சிந்தனையில் தவித்த அவளுக்கு [illegible] நாளாக ஒரே சலிப்பு.

யாருக்கும் அவளது உதவி தேவையில்லாதது [illegible] அக்கம்பக்கத்தில் இருந்த அனைவரும் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தனர்.

பத்திரிகைகள் தந்த பரபரப்பான செய்திகளைத் தவிர, அவளது உதவியைக் கோரி யாரும் அவளை அணுகவில்லை.

சாதாரணமாக அந்தி வேளையில் அந்த கட்டடம் சத்தத்தில் கிடுகிடுத்துப் போகும். ஆனால், இன்று குழந்தைகளின் கூக்குரலும் வேலையில் இருந்து வருவோரின் பேச்சுக் குரலும் காலடி ஓசையும் அதிகம் கேட்கவில்லை போன்ற பிரமிப்பு அவளுக்கு!

மெல்ல நடைபாதையில் நடந்து, சந்தைச் சாலைக்குள் நுழைந்தாள்.

அங்கே வழக்கம்போல மாலைநேரப் போக்குவரத்து நெரிசல் அதிகமாகவே இருந்தது.

[illegible] நடந்து சென்று காய்கறிக் கூடைகள் பக்கம் [illegible], தன் மேல் மோதிக்கொள்ளும் வேகத்தில் வந்த [illegible] நிமிர்ந்து பார்த்தாள்.

[illegible] அம்மா என்று விசாரித்து புன்முறுவலுமாக [illegible] அந்த இளம் பெண்ணை எங்கேயோ பார்த்திருக்[illegible]

[illegible] கோளாறு இப்போதெல்லாம் அவளுக்கு [illegible] முகம் சட்டென்று ஞாபகத்திற்கு வருவதில்லை.

"[illegible]!" என்று அவள் கேட்குமுன், அந்தப் பெண் [illegible] கொண்டாள்.

"[illegible] அண் கோவில் வேலை பார்த்துக் [illegible] மஞ்சுளா!" என்று தன்னை அறிமுகப் [illegible] கொண்டாள் மஞ்சுளா.

அந்தக் கம்பெனி மானேஜர் சுந்தரத்தைப் பார்க்கப் [illegible], மஞ்சுளாவின் அறிமுகமும் உதவியும் [illegible] நன்றாக ஞாபகத்துக்கு வந்தது.

சாரதாவின் உதவியால் மீண்டும் ஒன்று சேர்ந்து [illegible] தொடங்கியவர்கள் சீதா - கோதண்டராமன் [illegible] அவர்கள் அரபு நாட்டில் வாழ்ந்து கொண்டிருந் [illegible] ஒவ்வொரு ஆண்டும் சாரதாவின் பிறந்த நாளுக்கு [illegible] ஒரு பொருளை பரிசாக நண்பர்கள் வசம் [illegible]கொண்டிருந்தார்கள். இந்த முறை ஒரு அழகான [illegible] அவர்களுக்குத் தெரிந்த நண்பர்கள் மூலம் [illegible]. பையை சென்னை வரை கொண்டு [illegible] நண்பருக்கு சாரதாவின் முகவரியைத் தேடிக் [illegible] போக நேரம் இருக்கவில்லை. இருவருக்கும் [illegible] நண்பர் சுந்தரத்திடம் அவர் கொடுத்து [illegible] போயிருந்தார்.

சுந்தரம் தொலைபேசியில் அந்தச் [illegible] சொன்னதும் நேரில் வாங்கிப் போக சாரதா [illegible] கோவிற்கு வந்திருந்தாள்.

சாரதாவுக்கு உடனடியாக நன்றி தெரிவித்து [illegible] எழுதும் பழக்கம் உண்டு.

"ஒரு கடிதத்தை இப்பவே எங்கள் கணக்கர் [illegible] யாவது விட்டு டைப் அடித்து தரச் சொல்றேன். [illegible] என்று சுந்தரம் கூறிவிட்டு மஞ்சுளாவை [illegible] படுத்தினார்.

"அவசரமா இவங்களுக்கு ஒரு கடிதம் [illegible] அடித்துத் தந்து உதவணும்... சீக்கிரம் செய்து [illegible] உத்தரவிட்டார்.

அப்பொழுது ஏற்பட்ட தொடர்பு.

வேலை பார்க்கும் இளம் பெண்களைக் கண் [illegible] சாரதாவுக்கு அனுதாபம்.

விசாரிப்பு செய்தபோது மஞ்சுளாவின் [illegible] விவகாரம் இலேசாகத் தெரிந்தது.

தன்னுடைய பிளாட்டுக்கு அவளை அழைத்து சென்று தேநீர் வழங்கி உபசரித்தாள்.

மஞ்சுளாவின் காதல் கல்யாணத்திற்கு உத [illegible] தந்தவள், சாரதாதான்!

"நீ எப்படியம்மா இருக்கே?" சாரதாவின் [illegible] மஞ்சுளாவின் மேல் பரவின.

வெகுநேரம் அலைந்து திரிந்தவள் போலக் [illegible] கலைந்து புரள, முகம் வாடிக் காணப்பட்டாள் [illegible]

"வேலயை விட்டுட்டு இப்போ வீட்டோட [illegible] குடும்பம் நடத்திட்டுதானே இருக்கே?"

[illegible]விட்டு வாலைப் பிடிக்கும் கதையாக [illegible] நான் விட்ட வேலையை தேடிக்கொண் [illegible] அத்துடன் வேலை செய்யும் பெண்கள் [illegible] எதிலாவது இடம் கிடைக்குமா என்று [illegible] உங்களுக்குத் தெரிந்த விடுதி எதிலாவது [illegible] இடம் பிடித்துக் கொடுத்து உதவ முடியுமா?" [illegible] குரல் கரகரத்தது.

[illegible] சாரதா உற்றுப் பார்த்தாள். விழிகளில் [illegible] கண்ணீரும், முகத்தில் பரவி நின்ற துயரமும் [illegible] ஆயிரம் கதைகளைச் சொல்லின.

"அப்படியானால் நீ புக்ககத்தில் இருக்கவில்லையா? [illegible]" சாரதா அனுதாபத்துடன் விசாரித்தாள்.

"அது பெரிய கதை அம்மா. பார்த்த இடத்தில் [illegible] மானது." பெருமூச்செறிந்தாள், மஞ்சுளா.

"உனக்கு மறுப்பு இல்லேன்னா, கொஞ்சம் [illegible] கூடவா! பேசிக்கொண்டே நடந்து காய்கறி [illegible] கொண்டு எனது பிளாட்டுக்குப் போய்ச் சேரலாம். [illegible] நான் ஏதாவது உதவ முடிந்தால் கண்டிப்பாகச் [illegible]..."

"முதல் முதலாக உங்களை நான் சந்தித்து தொடர்பு [illegible] போது... கல்யாணம் என்ற பிரச்சினைக்கு வழி [illegible] திண்டாடிக் கொண்டிருந்தேன். அப்போ [illegible] நீங்க கொடுத்த ஆலோசனை துணிவைக் [illegible] இப்போ நான் தனியா வாழ வேண்டிய [illegible] வந்து விட்டது. இதுக்கும் நீங்கதான் எனக்கு [illegible] சொல்லி, தெம்பு ஊட்டணும்." மேலே பேச [illegible] திணறினாள் மஞ்சுளா.

''கவலைப்படாதே! தைரியத்தை இழக்காதே'' என்று ஆறுதல் சொன்ன சாரதா, விரைவாகத் வேலையை முடித்துக் கொண்டாள்.

அவர்கள் வீட்டுக்குத் திரும்பியபோது, [illegible] நன்றாக அமிழ்ந்து, இருள் பரவத் தொடங்கிவிட்டது.

சாரதா கதவைத் திறந்து, கூடையை ஒரு [illegible] வைத்துவிட்டு, விளக்குகளை எரிய விட்டாள். [illegible] வாயிற்கதவை அடைத்து விட்டு மஞ்சுளாவை [illegible] நாற்காலியில் அமரச் சொல்லிப் பணித்தாள்.

''உன் முகத்தைப் பார்த்தால் எதுவும் சாப்பிட வில்லை போலிருக்கு. கைகளைக் கழுவிக்கொண்டு சாப்பிட உட்கார். கொஞ்சம் சப்பாத்தியும், குருமா செய்து வச்சுட்டுதான் வெளியே கிளம்பினேன். முதல்ல சாப்பிடு... பிறகு பிரச்சினைகள்... சரிதானே'' மெல்லச் சிரித்தாள்.

பகல் முழுவதும் வேலைக்குப் போகும் பெண்கள் விடுதிகளில் இடந்தேடி அலைந்து ஏமாந்து [illegible] விட்டிருந்தாள் மஞ்சுளா. அருகில் இருந்த டீக்கடையில் தேநீரும் பன்னும் வாங்கி சாப்பிட்டு [illegible] கொண்டிருந்த போதுதான் சாரதாவின் சந்திப்பு [illegible]

மஞ்சுளா ஒப்புக்குக் கூட மறுக்காது உடனே சாப்பிட உட்கார்ந்து விட்டாள். அத்தனை பசி!

அம்மாவைப் போன்று கனிவான குரலின் [illegible] சாரதாவிடம் எல்லாவற்றையும் சொல்லிவிட வேண்டும் என்ற ஆர்வமும் ஏற்பட்டது.

சாப்பிட்ட பிறகு, இருவரும் அறைக்குள் வந்ததும் மூடிமறைக்காது எல்லாவற்றையும் சொல்லிவிட்டு [illegible] தாங்காது ஒரு மூச்சு அழுது விட்டாள், மஞ்சுளா.

சாரதா எழுந்து அவள் அருகே சென்று முதுகை [illegible] தட்டினாள். ''அழுது மூளையைக் குழப்பிக் [illegible] துணிவாக இந்த பிரச்சினைக்கு நீ தீர்வு [illegible]வேண்டும் கவலைப்படாதே! உனக்கு நான் [illegible]...'' என்று ஆறுதலாகச் சொன்னாள்.

கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டாள் மஞ்சுளா... [illegible]கள்தான் கொடுமை செய்வார்கள் என்பது [illegible] என் வரை மாமனாரே... இப்படி நடந்து [illegible] விசித்திரமான சம்பவம் இல்லையா...

''உலகத்தில் ஒன்றுமே விசித்திரமில்லை... [illegible] கதையுமல்ல... இப்படியும் சிலர் இருக் [illegible] நகையும் பணமும் காணாமல் போனதைப் பற்றி [illegible] போலீசில் புகார் செய்திருப்பார் என்று [illegible]?''

[illegible] என்னை அவமானப்படுத்த கங்கணம் [illegible] கொண்டிருக்கிறார். கட்டாயம் இந்நேரம் புகார் [illegible]...''

''ரொம்ப நல்லதாப் போச்சு... நாளைக்கே நான் என் [illegible] ரங்கனுக்கு போன் செய்து விசாரிக்கிறேன்.''

[illegible] சென்னையில்தான் போலீஸ் அதிகாரியாக [illegible]கிறான். எனக்கு பலவிதத்திலும் உதவியாக [illegible] சரி, நாளைக்கு காலை பத்து மணி அளவில் [illegible] வந்து சேர்... ஒரு சமயம் ரங்கன் இங்கே [illegible] பார்க்கவரக் கூடும்... அவனிடம் நேரே [illegible] சொன்னால்... கட்டாயம் ஏதாவது உதவி [illegible]...'' என்றாள், சாரதா.

[illegible] கூறிவிட்டு, வெளியே வந்த மஞ்சுளா [illegible] ஒன்றைப் பிடித்துக்கொண்டு வீட்டிற்குத் [illegible].

வாசலிலேயே அப்பா கரும்பூனையாக [illegible] கடுத்துக்கொண்டு நின்றார்.

"இருட்டிப்போச்சு... இளம்பெண், வெளியே [illegible] நேரத்தோட வீட்டுக்குத் திரும்பவேண்டாமா?" [illegible]

"ஆமா மஞ்சுளா! இருட்டறதுக்கு முந்தி [illegible] கூடாதா... அப்பா வாசலுக்கும் உள்ளுக்கும் [illegible] நடந்துட்டார். காலம் கெட்டுக் கிடக்கலையா..." [illegible] ஆதங்கத்துடன் கேட்டாள்.

"தொடர்ந்து தங்க இங்கே இடம் கிடை[illegible] சொல்லிவிட்ட பிறகு, அப்பாவுக்கு என்னைப்[illegible] கவலை. புக்ககத்திலும் இல்லாமல், பிறந்த [illegible] வாழ முடியாது... நாளைக்கு நான் நடுத்தெருவில் [illegible] போறேனே, அப்போ? இந்த அப்பா என்ன [illegible] போறார்..." சீற்றத்துடன் கேட்டாள் மஞ்சுளா.

உள்ளே வந்த அப்பாவின் காதுகளில் [illegible] விடவே கோபத்தில் அவர் கொதித்துப் போனார்.

"அப்போ கதையே வேறு... ஒரேயடியா [illegible] முழுகி விடுவேன். இப்போ என் வீட்டில் இருப்ப[illegible] இந்த தவிப்பு... இப்படி வாய்கொழுப்பா பேசற [illegible] நகையையும் தொட்டிருக்க மாட்டேன்னு [illegible] நிச்சயம்?" அப்பா உறுமினார்.

"ஏன் அத்தோட நிறுத்திட்டீங்க... என் [illegible] கட்டின கதையையும் நீங்க நம்பரதாக ஏன் [illegible] கூடாது? யாரோ ஒரு இளைஞனோட எனக்குத் [illegible] தொடர்புன்னு அவள் சுமத்தின பழியும் [illegible] இருக்கலாம் இல்லையா?" கோபமும் [illegible] வெகுண்டாள் மஞ்சுளா.

"என்ன எழவோ! படிக்கவச்சு வேலை வாங்கித் [illegible] உனக்கு ஒரு சுதந்திர வாழ்க்கை அமைச்சுக் கொடு[illegible]

[illegible] குழியை வெட்டிக்கிட்டே... எதிர்த்து [illegible] தெரிஞ்சிருக்கு... அதுக்கு மட்டும் குறைச்சலில்லே. [illegible] நீ இப்போ வாழாவெட்டியா வந்து [illegible]..." அப்பா இரைந்தார்.

அப்பா ஏதோ ஆதங்கத்திலே சொல்றார். அதை [illegible] வச்சுக்காதே எழுந்திரு. ஒரு வாய் சாப்பிட்டு [illegible] படுத்துக்கோ. உன்னைப் பார்த்தால் ரொம்ப [illegible] போய் வந்திருக்காப்பல தெரியுது..." அம்மா [illegible] சொன்னாள்.

[illegible] வெளியிலேயே சாப்பிட்டு விட்டேன்-" [illegible] பதில் கொடுத்து விட்டுப் பாயை [illegible] கொண்டு படுத்து விட்டாள். மஞ்சுளா இரவு [illegible] துயரத்திலே துவண்டு உறங்காது பாயில் [illegible] கொண்டிருந்தாள்.

[illegible] காலை, குறித்த நேரத்திற்கு சாரதாவின் [illegible] தேடிக் கொண்டு வந்து விட்டாள்.

[illegible] நேரத்திற்குள், ரங்கன் காவல் நிலைய [illegible] கம்பீரமாகக் கதவைத் தட்டினான்.

[illegible] அன்புடன் வரவேற்ற சாரதா, மஞ்சுளாவை [illegible] நடந்ததை விவரமாகச் சொன்னாள்.

[illegible] வசிக்கும் இடம் எங்கள் பாதுகாப்புப் [illegible] இருப்பது நல்லதாகப் போச்சு. அம்மா இது [illegible] பிரச்சினைகள் உங்கள்கிட்டே மட்டும் [illegible] ஏன் வருது? அதிசயமா இருக்கு..." சிரித்தான் [illegible]

அதிசயம் ஒண்ணுமேயில்லை. நமக்கு என்ன என்று [illegible] காதில் வாங்கின சங்கதியை அந்தக் காதில் நான்

விடற பழக்கம் இல்லை. இது ஒரு பெண்[illegible] ஏற்பட்டிருக்கும் பிரச்சினை... தீர்வு காணும் [illegible] நாம் எந்த விதமா உதவ முடியும்னு நான் செய[illegible] அதனாலே ஊரில் நடக்கிற அத்தனை சங்கதியிலு[illegible] தலையிட்டு குழப்பரதைப் போல உனக்கு [illegible] தெரிகிறது இல்லையா?'' புன்னகைத்தாள் சாரதா.

''உங்களைப் போல நிறைய பேர் ச[illegible] இருந்தால் பெண்களுக்கு பெரிய ஆதரவுதான்...''

''நிறைய பேர் இருக்காங்க. பெண்[illegible] இழைக்கப்படும் பல அவலங்களுக்கும் போர்[illegible] தூக்குகிறாங்க. அவர்கள் முன்னால் என் பங்கு ஒரு [illegible] சமம்...''

''பல துளிகள் சேர்ந்தால் பெரும் வெ[illegible] இல்லையா?'' ரங்கன் சிரித்தான்.

''ஒரு பெண் மற்றொரு பெண்ணுக்கு இ[illegible]ப்படும் கொடுமையைப் பார்த்துக் கொண்டு இ[illegible] கூடாது. எந்த வயதிலும் தன்னால் ஆன உத[illegible] செய்யத் தயங்கக் கூடாது என்பது என் கொள்கை...'' [illegible] புன்னகைத்தாள்.

ரங்கன் விடை பெற்றுக் கொண்டு போன [illegible] நேரத்தில் சாரதாவைத் தொலைபேசியில் அழை[illegible]

''இன்று காலை தியாகேசன் என்பவர் தம் [illegible] காணாமல் போன பணம், நகை முதலியவற்றைக் [illegible] ஒரு புகார் கொடுத்துவிட்டுப் போயிருக்கிறார். அ[illegible] அந்தப் பெண்ணின் மாமனார் என நினைக்கிறேன்.''

''ஆமாம், ரங்கா! அவரேதான்!'' என்று ப[illegible] சாரதா.

[illegible]தொலைபேசியின் மறுமுனையில் -

''நான் கவனித்துக் கொள்கிறேன். கவலையை [illegible]'' என்று ரங்கன் உறுதியாக சொன்னதும் சாரதா [illegible]த்து போனாள்.

''[illegible]ப்படாதே மஞ்சுளா! உன் பிரச்சினைக்கு [illegible] தீர்வு கிடைத்து விடும். ரங்கன் ரொம்பக் [illegible]காரன். எனக்கு பல சமயங்களில் கைகொடுத்[illegible]'' என்றாள் உற்சாகத்துடன்.

அன்று மாலை நேதாஜி சாலையில் இருந்து உள்ளே [illegible] தெருவில் பெட்டிபோல் தெரிந்த [illegible] முன்பக்கத் திண்டின் மேல் நிம்மதியாக [illegible] கொண்டிருந்தார் மதன்மோகன். சின்னஞ்சிறு [illegible] ஆனால், எக்கசக்கமான அடகு வியாபாரம். [illegible] கொண்டிருந்த வெற்றிலை சாற்றை துப்ப [illegible], நிடுக்கிட்டு நிமிர்ந்தார்.

''[illegible]வேளை என் மேலே துப்பாமல் விட்டீங்களே'' [illegible] ரங்கன் வந்து நின்றதைக் கண்டு, அவரது அடி[illegible] சில்லென்றதொரு உணர்வு ஏற்பட்டது.

அந்த வட்டாரத்திலே அவரது கடை பல சங்கதி[illegible] பிரசித்தமாக இருந்ததால், காவல் துறையினரின் [illegible] அதிகமாகவே இருந்தது.

[illegible]களைக் கூப்பி, காவியேறிய பற்களைக் காட்டி [illegible], மதன்மோகன்.

''ரொம்ப நாளாச்சு... உட்காருங்க, தாகத்துக்கு [illegible]?'' என்று ஆரம்பித்தவரை வேடிக்கையாகப் [illegible] முறுவலித்தான் ரங்கன்.

''உட்காரவும், கலர் சாப்பிடவும் வரலை [illegible] என்பது உங்களுக்குத் தெரியும்! நேத்தோ, முந்தா நாளோ உங்ககிட்ட டி.எம். என்று ஆங்கிலத்திலே [illegible] பொறிக்கப்பட்ட இரண்டு கொத்து தங்கச் [illegible] விலைக்கு வந்திருக்கணுமே'' அதட்டலாகக் கே[illegible]

பரக்க பரக்க விழித்தார் மதன்மோகன். ''அப்[illegible] இருங்க கவனிக்கிறேன்'' என்று கையையும் [illegible] ஆட்டிக் கொண்டு எழுந்தார்.

''அதுக்குள்ளே உருக்கியிருக்க மாட்டீங்க... [illegible] விசாரிப்பு செய்துகிட்டு இருக்கும்னு உங்களுக்குத் தெரியும். பத்து நாள் கழிச்சு பாத்துக்கலாம்னு [illegible] வச்சிருப்பீங்க?'' ரங்கன் சிரித்தபோது அவர் [illegible] சுருங்கிப் போனார்.

தமது சட்டைப் பையில் இருந்த சாவிக் கொத்[illegible] எடுத்து இரும்புப் பெட்டியைத் திறந்தார். தட்[illegible] குவியலாக வைக்கப்பட்டிருந்த நகைகளைக் [illegible]

''ஆமாம். நேத்துதான் விலைக்கு வந்தது. [illegible] வச்சிருக்கேன்...'' என்றபடி சங்கிலியை ரங்கனி[illegible] நீட்டினார்.

''இந்த நகையை என்னிடம் ஒப்படைச்[illegible] விற்றவன் பெயரைச் சொன்னால் உங்களுக்கு [illegible] எனக்கு மேலே வேலையைத் தொடர எளிதா இருக்[illegible] ரங்கனது சிரிப்பில் தெரிந்த கடுமையை அவர் உ[illegible] இருக்கவில்லை.

''பழக்கமானவன்தான்... ஆனால், இது [illegible] பொருள்னு நான் நினைக்கவேயில்லை. பாவம் [illegible] யில்லாது திண்டாடினான். அம்மாவோட நகையை [illegible] வந்திருக்கான்னு ரொம்ப பரிதாபப்பட்டு...''

[illegible] கதை! அவன் பேரு, முகவரி [illegible] விவரமா கொடுத்துடுங்க...''

இன்ஸ்பெக்டர் சார்! நான் ஒரு பாவமும் [illegible] இப்போ எல்லாம் யாரை நம்பரது, யாரை [illegible] புரியலை. எல்லாத்துக்கும் பயந்து [illegible] உட்கார்ந்தால் எங்கள் வயித்துப் பிழைப்பு நடக்க [illegible]'' கேட்டபடி, நகையை ஒரு பிளாஸ்டிக் [illegible] போட்டுக் கொடுத்தார்.

வாங்கிக் கொண்டதற்கு ரசீதும், கொடுத்ததாக ஒரு [illegible] மாற்றிக் கொண்டார்கள், இருவரும்.

மறுநாள் காலை, சோமு அலுவலகத்திற்குக் [illegible] கொண்டிருந்த சமயம், வாயில் அழைப்பு மணி [illegible] ஒலித்தது.

இரண்டு நாளாக மஞ்சுளா இல்லாது வீட்டு நிர்வாகம் [illegible] டிருந்தது. பாலைக்கூட ஒழுங்காக காய்ச்சி [illegible] தெரியாது பொங்க விட்டு, வீட்டை நாறடித்துக் [illegible] மகளின் பொறுப்பில்லாத்தனத்தைக் கண்டு [illegible] உள்ளூர வெகுண்டு போயிருந்தார்.

[illegible] காபிகூட கிடைக்காத நிலை அவரது [illegible] அதிகமாக்கி விட்டது.

''[illegible] அது! காலைவேளையில் வந்து கழுத் [illegible]'' உறுமியபடி கதவைத் திறந்தார். தியாகேசன்.

வெளியே நின்ற அந்த வயதான பெண்மணியை [illegible] பார்த்ததேயில்லை.

''நான் உள்ளே வரலாமா? உங்களிடம் முக்கியமான [illegible] பற்றிப் பேச வந்திருக்கேன்'' என்றாள் [illegible]

''என் மகன் ஆபீசுக்கு கிளம்பிக்கிட்டிருக்கான் [illegible] கல்லூரிக்குப் புறப்படற நேரம். இந்த நேரம் [illegible] என்னம்மா இது தொந்திரவு'' சிடுசிடுத்தபடி [illegible] விட்டு நகர்ந்தார்.

''அவர்கள் இருவரும் இருக்கும்போதுதான் [illegible] வேண்டும். உங்க பெண் விமலாவைக் கூப்பிடுங்க [illegible] என்றாள் அவள்.

கோபத்துடன் வெறித்தார் தியாகேசன். ''[illegible] யார்னு சொல்லாமல் என்னென்னவோ [illegible] பண்றீங்களே!'' எரிச்சலோடு கேட்டார்.

''என் பெயர் சாரதா? நான் ஒரு சமூகசேவகி [illegible]

''காலங்கார்த்தாலே ஏதாவது நிதி திரட்ட [illegible] இருக்கீங்களா, அம்மா. எங்களுக்கு ரொம்ப [illegible] இருக்கு. தயவு செய்து போய்விட்டு பிறகு வாங்க [illegible] சோமு கோபத்தை அடக்கிக் கொண்டு அதட்டினான் [illegible]

''உங்கள் வீட்டில் நடந்த திருட்டைப் பத்தின [illegible] உங்கள் பெண்கிட்டே ஒரு சங்கதியை [illegible] வந்திருக்கேன்.''

''எங்கள் வீட்டு திருட்டுக்கும், உங்களுக்கும் [illegible] சம்பந்தம்? போலீஸ் அல்லவா அதைப் பத்தி [illegible] கணும்!''

''இதென்ன கதை!'' திகைப்படைந்து [illegible] தியாகேசன் உறுமினார்.

''நான் காவல்துறை அதிகாரிகளுக்கு உதவி [illegible] இதைச் செய்கிறேன். உங்கள் மகள் விமலாவை [illegible] கூப்பிடுங்கள்'' என்று சாரதா பிடிவாதமாகச் சொல்லிக் [illegible] கொண்டு நின்றாள்.

6

[illegible] ஒரு திரைப்படக் காட்சியைப் போல இருந்தது.

[illegible] கடுமை பொங்க விரைப்பாக தியாகேசன் [illegible] கொண்டிருந்தார்.

[illegible] கைகளை வைத்தவண்ணம் மிகவும் [illegible] மகன் சோமு எதிரே நின்று கொண்டிருந்தான்.

[illegible] குர்த்தா அலங்காரத்திலே மார்புடன் [illegible] அணைத்த வண்ணமே, முன்னறை வாயிற் [illegible] விமலா நின்றாள்.

[illegible] மதிப்புக் கொடுக்காது வந்தவளை [illegible] அகம்பாவத்துடன் பேசினார் தியாகேசன்.

''என்னம்மா! விரைவாக சங்கதியை சொல்லிவிட்டு [illegible] வழியே நீங்கள் போனால் மரியாதையாக [illegible]...'' மிரட்டும் குரலில் சாரதாவைக் கோபத்துடன் [illegible]

[illegible] அவள் சட்டை செய்ததாகவே தெரியவில்லை.

''[illegible]ம்மா, விமலா! உனக்கு குமார் என்கிற [illegible] தெரியுமா? இன்ஜினியருக்குப் படித்துவிட்டு [illegible] அலைந்து கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லும்... [illegible] பெயர் பல இடத்தில் பலதாக இருக்கும். [illegible] இடத்துக்குத் தக்கபடி மாறும். ராமுவாக [illegible] போது எம்.பி.ஏ. படித்த பட்டதாரி. கேசவனாக [illegible] போது ஒரு தொழிலதிபரின் மகன். இப்படி பல [illegible] வித்தைகள் செய்து கொண்டு போலீசின்

கண்காணிப்பிலே திரிகிறவன்... உனக்கு [illegible] அறிமுகமானான்!''

முகம் வெளுத்துப் போன விமலாவின் [illegible] படத்தது. கால்கள் துவண்டு, நடுநடுங்கிப் [illegible]

''எனக்கு எவரையும் தெரியாது. அப்பா, [illegible] இந்த அம்மாவை; நம்ப வீட்டுக்குள்ளே [illegible] கலாட்டா பண்றாங்க?'' கிரீச்சென்று அலறி[illegible]

''நீங்கள் யாரம்மா என் வீட்டிலே புகு[illegible] என் மகளை இல்லாத கேள்வி கேட்கிறது? [illegible] வெளியே போய்விடுங்க... இல்லாவிட்டால்...'' [illegible] கடித்தபடி சீறினார் அப்பா தியாகேசன்.

''எங்கள் வீட்டுப் பெண் மேலே நீங்கள் [illegible] பழியை சுமத்தப் புறப்பட்டு வந்திருக்காப்பல [illegible] நாங்கள் உங்களுக்கு எந்தவிதத்திலும் [illegible] ஞாபகம் இல்லை. தயவுசெய்து இந்த [illegible] நிறுத்திவிட்டு நீங்கள் போங்கம்மா.'' மிகவும் [illegible] குரலில் சொன்னான், சோமு.

''எங்களுக்கு வேண்டிய பெண் மேலே [illegible] பழியை சுமத்தியிருப்பதாலே உண்மையைச் [illegible] குற்றவாளி என்பதை நிரூபிக்க வந்தேன். ம[illegible] உங்கள் தங்கை விமலா பழி சுமத்தினது [illegible] மறந்திருக்காதே. மறக்க முடியாதபடி இருக்கத் [illegible] அப்பா போலீசில் புகார் செய்திருக்கிறார்!''

''மஞ்சுளாவுக்கு நீங்கள் அப்படி என்ன [illegible] கொண்டு பேச வந்திருக்கீங்க!''

''ரொம்பப் பழகிவிட்டதாலே ஏற்பட்ட [illegible] எல்லாத்தையும்விட அவளும் என்னைப்போல [illegible]

[illegible] கபடமற்ற அவள் மேலே வீண் பழி சுமத்தி [illegible] அவளை ரொம்ப அவமானப்படுத்தியிருக்கீங்க [illegible]... அதனால் கேட்க வந்திருக்கேன்...''

[illegible] கேள்விக்கு நாங்கள் பதில் சொல்லத் தயாராக [illegible] தியாகேசன் இரைந்து கொண்டு சாரதாவைத் [illegible] போல வேகமாகக் கையை நீட்டினார்.

[illegible]'' என்று அவருடைய கையை மகன் [illegible] கொண்டான்.

[illegible] இருக்கும்போது வீணாக, ஏன் கை [illegible] வயசான பெண்மணியை தள்ளி அனுப்பணும். [illegible] கை, கால் காயம் செய்துகிட்டு பிறகு பெரிய [illegible] கொடுப்பாங்க. ஒண்ணுமில்லாதபோதே பெரிய [illegible] வந்திருக்காங்க!'' மகன் சமாதானப்படுத்தி [illegible] வந்தான்.

[illegible] ரொம்ப நேரம் ஆகிறது. சரி, ஏதோ [illegible] சொன்னீங்க. எங்கள் வீட்டு சமாசாரத்திலே [illegible] தலையிட்டுக் கொள்ள வேண்டாம். மஞ்சுளா [illegible] பழக்கப்பட்டவளாக இருக்கலாம். அவள் [illegible] காரியத்தைப் பற்றி ஆராய்ந்து அறிய அப்பா [illegible]'' என்றான்.

[illegible] பற்றி போலீஸ் அறிந்து கொண்டுவிட்டாங்க. [illegible] மேலே சுமத்தப்பட்ட பழியை நீக்கவும், உன் [illegible] செய்திருக்கிற அநியாயத்தை சொல்லவும்தான் [illegible] தம்பி! நான் நாசூக்கா சொல்லிவிட்டுப் போக [illegible]. கேட்டு நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால் [illegible] நேரத்திலே உங்களுக்கு காவல்துறை அதிகாரி [illegible] அழைப்பு வரும். அங்கே விசாரிப்புக்காக [illegible] இருக்கும் குமார் என்கிற கேசவன் உங்கள்

மகளை அடையாளம் காட்டப் போகிறான். ''இவள் [illegible] தனக்கும் கொஞ்சநாளா சிநேகிதம், இவ[illegible] பணத்தையும், நகையையும் களவாடித் [illegible] கொடுத்தாள்'' என்று சொல்லப் போகிறான் [illegible] இவளுக்குத்தான் கடிதம் எழுதியிருந்தான் [illegible] அப்படியே சாமர்த்தியமாக உன் தங்கை, மாற்றி [illegible] மேலே பழிசுமத்திவிட்டாள்.''

சோமு திகைத்துப் போனான். உண்மை [illegible] இருக்குமோ? வியப்பில் ஏற்பட்ட வேதனை [illegible] ஆயிரம் ஈட்டிகொண்டு குத்திக் குதறியது. [illegible] விழுங்கிக் கொண்டு தங்கையைக் குரோத[illegible] பார்த்தான்.

''விமலா இதுக்கு நீ என்ன சொல்[illegible] அதட்டினான்.

''அத்தனையும் பொய் அண்ணா! இந்த [illegible] கிழவியை உள்ளே விட்டது தப்பு... முதல்லே இ[illegible] போகச் சொல்லுங்கள்'' கத்தினாள் தங்கை.

''நான் சொல்ல வந்ததை முடிச்சுட்டு [illegible] போயிடறேன். இங்கே நான் விருந்து சாப்பி[illegible] வந்திருக்கேன்?'' ஏளனமாகச் சொன்ன சாரதா, [illegible] உற்றுப் பார்த்தாள்.

''நீங்கள் கொடுத்த போலீஸ் புகார் [illegible] இன்ஸ்பெக்டர் ரங்கன் விசாரணை செய்திருக்[illegible] மஞ்சுளா இதில் சம்பந்தப்பட்டதாலே அவளுக்கு [illegible] தெரிய வேண்டியிருந்தது! உங்க வீட்டு நகையை [illegible] கொடுத்தவள் விமலா! மஞ்சுளா இல்லைன்னு [illegible] ஒப்புக்கொண்டிருக்கான். உங்கள் மகள் ரொம்ப [illegible] திட்டம் போட்டிருந்தாள். ஆனால் அதுக்குள்ளே [illegible]

[illegible]டாள். வீட்டில் இருக்கும் நகைகள், பணம் [illegible]தோடும் குமாரோட வெளிநடப்பு செய்துவிடுவது [illegible] திட்டம்...!''

''உங்களுக்கு எப்படித் தெரியும்?'' அலறினார் [illegible].

''குமாரின் திட்டம் அது. அதுபடி நடக்க உங்கள் [illegible] ஒத்துக்கொண்டாள். காதல் செய்கிற விபரீதம் என்று [illegible]சொல்வாங்க. நகையை அவன் விற்ற இடம் கண்டு [illegible]பிடிபட்டு விட்டது. இப்போ போலீஸ் வசம் குமார் [illegible]கொண்டான். அவனிடம் பணம், நகையை [illegible]தவள் மஞ்சுளா இல்லை என்கிறதைத் தெளிவாக்கிக் [illegible] இன்ஸ்பெக்டர் அவளை போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு [illegible] சொல்லியிருந்தார். பேய்க்கு வாழ்க்கைப்பட்டா [illegible] மரம் ஏறணும் என்பாங்க. அது போல இந்த [illegible] வாழ்க்கைப்பட்டதாலே காவல் துறை நிலை[illegible] போய் நிக்கவேண்டியிருந்தது. இன்ஸ்பெக்டர் [illegible] கேள்விக்கு பதில் சொல்ல நேர்ந்தது. கூட நான் [illegible] போனதாலே எல்லா விபரமும் தெரிஞ்சது. [illegible] அழைப்பு வரும். உங்கள் நகை பத்திரமா [illegible] கிடைக்கும். ஆனால், இதனால் பறி போன உங்க [illegible] திரும்பக் கிடைக்குமா என்பது சந்தேகமே!''

அந்த சமயம் - தொலைபேசி கிணுகிணுத்தது.

[illegible]சனை இன்ஸ்பெக்டர் ரங்கன் அழைத்தான்.

''இன்னும் கொஞ்ச நேரத்தில்... நீங்களும் உங்கள் [illegible] காவல்துறை நிலையத்துக்கு வரவேண்டும். [illegible] விற்றவன் அகப்பட்டுக் கொண்டான்...''

ஆத்திரத்தில் முகம் சிவந்தது. கண் [illegible]
நெஞ்சுபதற கையை ஓங்கிக் கொண்டு வந்தார் [illegible]

ஒரே எட்டில் மகளை நெருங்கி அவளது [illegible]
பற்றினார். "பாவிப் பெண்ணே! பெரிய திருட் [illegible]
செய்துவிட்டு, என்ன மாதிரி! நாடகமாடி [illegible]
கத்தியபடி ஆவேசம் பிடித்தவர் அவளைக் [illegible]

"அப்பா என்னை விடுங்க... ஐயோ!" [illegible]
அலற... பின்பக்கம் வேலை செய்து [illegible]
வேலைக்காரி உள்ளே ஓடி வந்து எட்டிப் [illegible]

அடுத்த வீட்டுக்காரி சன்னல் திரை வழியே [illegible]
தனமாகப் பார்க்க - எதிர் வீட்டுக்காரர், வாசலில் [illegible]
தமது வழுக்கைத் தலையைத் தடவிக்கொண்டு [illegible]
ஒரே ஒரு நிமிடத்தில் அந்த வீடு கிடுகிடுத்துப் [illegible]

அவர்களது மானம் தெருவுவரை வந்து [illegible]

"வயசு வந்த பெண்ணை கைதொட்டு [illegible]
ரொம்ப அநாகரிகம். காதலித்த ஒரு பெண் [illegible]
செய்துக்கறது தப்புன்னு நான் சொல்ல மாட்டேன். [illegible]
மருமகள் மஞ்சுளா உங்க மகனை விரும்பி [illegible]
கல்யாணம் செய்துகொண்டாள். ஆனால், [illegible]
பெண்ணோ, ஆணோ தன் வாழ்க்கைக்குத் துணை [illegible]
போது, கொஞ்சம் எச்சரிக்கையோடுதான் ந [illegible]
காதலுக்குக் கண் இல்லைன்னு சொல்லிக் [illegible]
குழியிலே விழக் கூடாது... என்றபடி விமலாவை [illegible]
அணைத்துக் கொண்டு அவளது கண்ணீரைத் [illegible]
விட்டாள் சாரதா.

"நான் தெரியாமல் செய்துவிட்டேன். [illegible]
அப்படி செய்யமாட்டேன்" என்று குமுறி அழு [illegible]

[illegible] துயரமும் தாளாது முகத்தை சாரதாவின்
[illegible] பதித்துக் கொண்டாள்.

[illegible] அறியாத பொண்ணு, உணர்ச்சி வசப்பட்டு
[illegible] காரியத்திலே இறங்கப்போனே. நல்ல வேளை
[illegible] தப்பினே... நீ மஞ்சுளா மேலே அபாண்டமா
[illegible] சுமத்தினால்கூட, அது உண்மையல்ல என்கிறது
[illegible] வெளிப்பட்டிருக்கும். விநாயகர் கோவில் அருகே
[illegible] இளைசரி சந்தித்ததை ரொம்பப் பேர் பார்த்திருக்
[illegible] விசாரிச்சப்போ உண்மை தெரிஞ்சது. இப்போ
[illegible] விசாரிப்பின்போது அவர்கள் சொல்லி
[illegible] பூனை கண்ணை மூடிக்கொண்டால்
[illegible] இருண்டுவிட்டது என்று நினைக்குமாம்.
[illegible] நம்மை யார் பார்க்கப் போறாங்கன்னு நீ
[illegible] கண்மூடித்தனமான காரியத்தில் இறங்கினே.
[illegible] பார்த்துக் கொண்டிருப்பாங்க என்று நீ
[illegible] போகட்டும் இத்தோட நீ பிழைச்சே. உன்
[illegible]" என்று படபடத்துவிட்டு, "நான்
[illegible] கிளம்பினாள்.

[illegible] விழுந்தார்ப்போல திக்பிரமையுடன் செயலற்று
[illegible].

[illegible] பாவத்தைக் கொட்டிக்கொண்டதற்கு
[illegible] கிடைத்துவிட்டதுபோல், இப்போது
[illegible] சோதனை வந்து விட்டது?

[illegible] புகார் கொடுத்து மஞ்சுளாவின் மானத்தை
[illegible], சரியான பாடம் -

[illegible] அவர் மானம் சந்தி சிரிக்கப் போகிறது.

[illegible] பாக்கு கடையருகே சுவரொட்டிகள் பல
[illegible] சொல்லும்.

"பணக்காரர் மகள் மோசம் போனாள்."

"காதலன் வேடம் போட்டு, [illegible] பணத்தையும் களவாடிச் சென்றான் [illegible] வாலிபன்!"

"கல்லூரிப் பெண் காதல் என்று [illegible] போனாள்."

தலைப்புகள் பார்க்கிறவர்களின் கண்ணை [illegible] பத்திரிகையை வாங்கிப் படிக்கும் அவருடைய [illegible]

நம்ப தியாகேசன் மகளைப்பற்றி போட்[illegible]

விமலாவா இந்தக் காரியம் செய்தாள்?

"தியாகேசன் கொஞ்சம் கர்வம் பிடிச்ச[illegible] வீட்டுப் பெண் மருமகளா வந்துட்டா[illegible] பாடாய்ப் படுத்தினான். மகளுக்கு அதிக[illegible] கொடுத்தான். மருமகள் இவன் கொடுமை[illegible] பிறந்த வீடு போய்விட்டாள். பெண் கள்ளக் [illegible] ஓடப் பார்த்தாள். ஆசாமியின் திமிரு நல்லா [illegible] போச்சு" என்று அவரைப்பற்றி [illegible] விமர்சனங்கள் பரவலாகிப் போகும்.

வெள்ளை வேட்டி ஜிப்பாவும், சரிகை [illegible] மாக சாயங்கால வேளையில் அமுத்தலாக [illegible] ஆனந்தத்தில் மண் விழுந்துவிட்டது.

"அதோ போறானே, அவன்தான் [illegible] அவனோட பெண்தான் வீட்டில் இருந்த [illegible] நகையையும் திருடிக்கொண்டு காதலனிடம் [illegible] நகையை விற்கச் சொல்லி ஓடப் பார்த்தாள் [illegible] புண்ணியமோ, அத்தோட போச்சு" என்று [illegible] பேசுவார்கள்.

[illegible]" என்று கற்பனை விரித்த பல செய்திகளை [illegible] புழுங்கிப் போனார்.

[illegible] நடந்து கொண்டிருந்த சாரதாவின் [illegible]னான், சோமு.

[illegible] கொஞ்சம் நில்லுங்கள்! மஞ்சுளா இப்போ [illegible]?" கெஞ்சினான், சோமு.

[illegible] முறுவலித்தாள்.

[illegible] எங்கே இருப்பாள்? சந்தேகப்பட்டு [illegible] பேச்சை கேட்டு, அவளைக் கொண்டு [illegible] வீட்டிலே விட்டுட்டு வந்தீங்க. கணவனால் [illegible] பிறந்த வீட்டிலேகூட ஒரு பெண்ணுக்கு [illegible] கிடைக்காது என்பது உங்களுக்கு எங்கே புரியப் [illegible] சீரும் சிறப்புமாக இருந்தால் எல்லாரும் [illegible]வாங்க. சீரழிஞ்சு போனால் 'பிறந்த வீட்டு [illegible]க்குச் சாத்தப்பட்டு விடும். மஞ்சுளாவின் [illegible] அவள் கணவனால் விரட்டப்பட்டு வந்தது [illegible] பிறந்த வீட்டில் இடம் இல்லை - புகுந்து வீடு [illegible] என்றால் ஒரு பெண் எங்கே போவாள்!"

[illegible] உதட்டை நாவால் தடவிக்கொண்டு, குற்ற [illegible] நின்றான்.

[illegible] நடுவீதியிலா நிற்பாள்? என்கூட தங்கிக் [illegible] வேலை கிடைச்சு சம்பாதிக்கிற திறமை [illegible] இரு. பிறகு..."

[illegible] முடிக்குமுன், பதைபதைப்புடன் கேட்டான். [illegible] தான் இருக்காளா! அவளை நான் பார்த்துப் [illegible]!"

''என்ன பேசப் போறீங்க?'' சாரதா அத... கேட்டாள்.

''என்னை மன்னிச்சிடு. தெரியாமல் சந்தேகப் பட்டு விட்டேன்னு சொல்லி, அவளைத் அழைத்துக் கொள்ளப் போறேன்...''

''அவள் வரமாட்டேன் என்று சொன்னால்...''

''அப்படி சொல்லமாட்டாள். நாங்கள் ஒருவர் ஒருவர் அன்பு கொண்டு செய்து கொண்ட... இது.''

''அதனால்தான் உங்களுக்கு மனைவி சந்தேகம் வந்ததா'' சாரதா ஏளனமாகச் சிரித்தாள்.

''தெரியாமல் நடந்த அசம்பாவிதம் இது... சொன்னால் மஞ்சுளா புரிஞ்சுக்குவா.

''காதலிக்கிற போது காதலிக்கிறது... வந்தால் விரட்டரது. மனம் மாறினால் கெஞ்சி... பெண் என்பவள் ஆண்கள் ஆட்டி வைக்கிற... பொம்மை... அப்படித்தானே உங்க நினைப்பு! ... கிள்ளுக்கீரையில்லை? படித்தவள். தானே சுதந்திர... வேலை தேடிக்கொண்டு வாழத் திறமை உ... அதனாலே நீங்கள் வந்து மறுபடி கூப்பிட்டால்... பெட்டியைத் தூக்கிக் கொண்டு உங்கள் பின்... வருவாளா என்பது சந்தேகமே!''

''அம்மா நீங்க வயசிலும் அனுபவத்தி... முதிர்ந்தவங்க. மஞ்சுளா மேலே அன்பு வச்சிருக்... இப்போது ஆதரவு கொடுத்திருக்கீங்க... ... சொன்னால்'' முனகினான் சோமு வேதனையுடன்.

நீங்கள் எந்தவிதமான நிபந்தனையோடு அவளைத் அழைச்சுக்கப் பார்க்கிறீங்க?'' சாரதா கடுமையாகக் கேட்டாள்.

நிபந்தனை ஒண்ணும் கிடையாது. வீட்டுக்கு வா... ... மறந்துடுன்னு மன்னிப்புக் கேட்பேன். ...தான்...''

அவள் உங்ககிட்டே ஒரு நிபந்தனை போட்டால்?''

அவள் விருப்பம்! என் தவறுக்காக - அவள் ... நிபந்தனைகளை ஏற்றுக் கொள்வேன்.''

ஒரு பெண் புக்ககத்திலே எல்லோரையும் ...க் கொண்டு பொறுப்புள்ள இல்லத்தரசியா ... ஒத்துக்கிறேன். ஆனால் அது சாத்தியப்படா... அவள் கணவனோட வெளியேறி தனிக் ... அமைத்து வாழ்வதில் தவறு இல்லையே? ... ஒத்து வந்தால் கூட்டுக் குடித்தனம் இல்லா... தனிக் குடித்தனம்னு மாறிப் போச்சே! ...க்கு மாமனாரின் அதிகப்படியான அதிகாரத்தைப் ...க்க முடியலை. நாத்தனாரின் அசட்டைப் ... ஏற்க முடியலை. கணவனின் கோழைத்தனத்தை ... ஒத்துக் கொள்ள முடியலை...''

மஞ்சுளா உங்கள்கிட்ட ரொம்ப பேசியிருக்காள் இருக்கு...'

மனம் திறந்து உங்கள்கிட்ட பேச முடியலை. ... சொன்னாள். இனி அந்த வீட்டிலே அவள் ...னோட வாழ முடியாத நிலையில் இருக்காள்.''

அப்படின்னா...?'' சோமு தடுமாறினான்.

''ஒரு புழுவுக்குக்கூட தன்னை மிதிக்க[illegible] கடிக்கணும்னு தோணும். சாகுமுன் உடம்பை [illegible] கொண்டு முயன்று பார்க்கும். மஞ்சுளா புழு[illegible] பெண். தன்மானமும் சுய கவுரவமும் நிறை[illegible] புத்திசாலியான பெண். அவள் தொடர்ந்து [illegible] காலடியில் மிதிபட, நாத்திகிட்ட அவமானப்ப[illegible] இல்லை... உனக்கு மனைவி வேணுமா? அ[illegible] சொத்து வேணுமா? என்று நீதான் சிந்தித்[illegible] வெடுக்கணும். அவள் தன் வாழ்க்கையைப் பற்[illegible] எடுத்து விட்டாள்.''

''என்ன முடிவு எடுத்திருக்கா?'' சோமு [illegible]

''அவள் முடிவு உன்னுடைய தீர்மானத்திலே [illegible] என்று கூறிவிட்டு, விடை பெற்றுக் கொண்டு நகர்ந்[illegible]

''கொஞ்சம் நில்லுங்கள். முகவரியைக் [illegible] காமப் போகிறீங்களே?'' கேட்டுக் கொண்[illegible] பின்னால் ஓடினான்.

சாரதா மெல்லச் சிரித்துக்கொண்டு, தன் [illegible] யில் இருந்த தன் முகவரி சீட்டை எடுத்துக் [illegible] விட்டு நகர்ந்தாள்.

7

அன்று மாலை வாயில் அழைப்பு[illegible] ஒலிப்பதைக் கேட்டு கதவைத் திறந்தாள் சாரதா.

வராந்தாவில் சோமு நின்று கொண்டிருந்தான்.

''மஞ்சுளாவை அழைத்துப் போக வந்திருக்[illegible] தயக்கமாகச் சொன்னான்.

[illegible]ள்ளே வாப்பா...'' ஒதுங்கி வழி விட்டாள் சாரதா.

[illegible] அறையில் இருந்து எட்டிப் பார்த்த மஞ்சுளா [illegible] நின்று விட்டாள்.

[illegible]ளது சோர்ந்து போன முகத்தைப் பார்த்து மனம் [illegible]போனான் சோமு.

[illegible] அப்படிப் பார்க்கிறே, மஞ்சுளா. உன்னைக் [illegible] கொண்டு போக வந்திருக்கேன். சில நாள் நாம் [illegible] தங்கிக் கொள்வோம். ஒரு இடம் கிடைத்ததும் [illegible]டித்தனம் தொடங்குவோம். நான் அறியாமல், [illegible]தவறை மறந்து மன்னித்துவிடு. இனி இதுமாதிரி [illegible] அசம்பாவிதமே நடக்காது...'' தணிவான குரலில் [illegible]னான்.

[illegible]ங்கள் ரெண்டு பேரும், உட்கார்ந்து பேசிக் [illegible]ருங்கள். நான் தேநீர் தயாரித்துக் கொண்டு [illegible]றேன்.''

[illegible]ஞ்சுளா! எனக்கு அப்பாவோட சொத்து எதுவும் [illegible]ம். எனக்கு நீதான் வேண்டும். இந்த உண்மையை [illegible] புரிந்து கொண்டு விட்டேன். அதனாலே நீ [illegible]மல் என்னோடு வரணும்'' என்று அவளது [illegible]ளைப் பற்றிக் கொண்டான்!

[illegible] கெட்டிலையும் கோப்பைகளையும் தட்டில் [illegible] சுமந்து கொண்டு சாரதா வந்தபோது, மஞ்சுளா [illegible]கொண்டே சிரிப்பதைக் கண்டாள்.

[illegible]கோப்பைகளில் தேநீரை நிரப்பி பரிவுடன் [illegible]த்தாள்.

[illegible]ங்கள் செய்த இந்த உதவிக்கு எங்கள் இருவரின் [illegible] தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஒரு யோசனை

சொல்ல முடியுமா? மஞ்சுளா சில நாள் பிறந்த வீட்டில் இருக்கட்டும். அதற்குள் குடியிருக்க ஒரு வீட்டைத் தேடி கண்டுபிடித்து விடுகிறேன். நீங்கள் என்ன சொல்றீங்க?'' ஆவலுடன் கேட்டான்.

''நல்ல யோசனைதான். பெண் பிறந்த வீட்டுக்கு சீராட வந்திருந்தாள். கணவனை விட்டு வாழாவெட்டியாக வந்து நிற்கவில்லைனு இப்போ அக்கம்பக்கத்தவர்கள் புரிஞ்சு கொள்வாங்க. அவர்கள் மதிப்பில் மஞ்சுளா உயர்வாள், அப்படியே செய்'' உத்தரவு கொடுத்தாள்.

மகிழ்ச்சியும் நிம்மதியுமாக மஞ்சுளா கணவனுடன் காரில் புறப்பட்டாள்.

சன்னல் வழியே சாலையைப் பார்த்தாள் சாரதா-

கார் வெகு தொலைவில் வரிசையாகப் போக்கு வரத்து நெரிசலில் மறைந்து போகும் வரை பார்த்துக் கொண்டு நின்றாள்.

நல்லவேளை! மஞ்சுளா புரட்சி என்று ஒரே பிடிவாதமாக கணவனுடன் வாழ மறுத்து - தனி வாழ்க்கை தேடிக் கொள்ளவில்லை.

புரட்சி மனம் பெண்ணுக்குத் தேவைதான். ஆனால் அதுவே அவளை அழிக்கும் சக்தியாக அமைந்துவிடக் கூடாது.

பெண்ணுக்குத் துணிவும் தேவை! அன்பு மனமும் தேவை என்று எண்ணிப் பெருமூச்சு விட்டபடி, ஒரு நல்ல காரியத்தை செய்துவிட்ட மனநிறைவுடன் முன்னறைக்குள் வந்து தொலைக்காட்சி பெட்டி எதிரே அமர்ந்தாள் சாரதா.

★-★-★